

vergadering **29**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 18 maart 2015

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
MEDEDELING VAN DE AANWIJZING VAN EEN DEELSTAATSENATOR	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	4
ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het mogelijke einde van de BOB-campagne	
ACTUELE VRAAG van Lorin Parys aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de uitwerking van de alcoholpreventiecampagnes en de mogelijke rol daarin van de BOB-campagne	
ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de toekomst van de BOB-campagne	4
ACTUELE VRAAG van Michel Doomst aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de mobiliteitsproblemen rond het geplande nieuwe nationale voetbalstadion in Grimbergen	8
ACTUELE VRAAG van Freya Van den Bossche aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het plaatstekort voor jongeren met psychische problemen, naar aanleiding van een nieuw geval van een minderjarige in de cel	
ACTUELE VRAAG van Björn Anseeuw aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over kinderen en jongeren met een psychiatrische problematiek	
ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de leegstaande infrastructuur van de gemeenschapsinstelling in Wingene	11
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	18
ACTUELE VRAAG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de bezorgdheden van de Vlaamse lokale bibliotheken	
ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de overheveling van de middelen uit het cultuurbudget naar het Gemeentefonds	18
ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de kernopdrachten van de VRT	
ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de sportverslaggeving op de openbare omroep VRT	23
ACTUELE VRAAG van Tom Van Grieken aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de nieuwe initiatieven van de minister om de radicalisering van moslimjongeren in het onderwijs aan te pakken	27
ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het bijsturen van het M-decreet, wat de waarborgregeling betreft	30

ACTUELE VRAAG van Jo De Ro aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de aangekondigde aanpassingen aan het M-decreet	30
ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de organisatorische uitdagingen in het kleuteronderwijs	
ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over een betere ondersteuning en gelijke financiering van het kleuteronderwijs	35
MOTIE van Bart Van Malderen, Elke Van den Brandt, Freya Van den Bossche en Elisabeth Meuleman tot besluit van de op 3 maart 2015 door Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot minister Jo Vandeuren over besparingen in de gehandicaptenzorg – 277 (2014-2015) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	41
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	42
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	44
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	44

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Robrecht Bothuyne, Marnic De Meulemeester, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Marc Hendrickx, Renaat Landuyt, Bert Maertens, Els Robeyns, Bart Somers: ambtsverplichtingen;

Barbara Bonte, Cathy Coudyser, Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz, Sabine Vermeulen: gezondheidsredenen.

MEDEDELING VAN DE AANWIJZING VAN EEN DEELSTAATSENATOR

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 16 maart 2015 deelt de griffier van de Senaat mee dat ingevolge het ontslag van de heer Wouter Vanbesien als deelstaatsenator één mandaat van deelstaatsenator vacant is geworden, dat aan politieke formatie D toekomt – voor alle duidelijkheid: dat is Groen.

Politieke formatie D heeft mij op 18 maart 2015 een lijst overhandigd waarop zij de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde aanwijst als deelstaatsenator. Die lijst is ondertekend door de meerderheid van de leden van de politieke formatie.

Ik zal de door de politieke formatie ondertekende voordrachtlijst aan de griffier van de Senaat betekenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 60/22)

ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het mogelijke einde van de BOB-campagne

ACTUELE VRAAG van Lorin Parys aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de uitwerking van de alcoholpreventiecampagnes en de mogelijke rol daarin van de BOB-campagne

ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de toekomst van de BOB-campagne

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, minister, goede collega's, BOB is een mythe, BOB is een icoon, BOB is populairder dan Kuifje en Hergé ooit zijn geweest. BOB wordt ondertussen als campagne gebruikt in zestien landen, ook in onze grote buurlanden! Ook de Duitsers, de Fransen en de Britten hanteren BOB. Zelfs de Hollanders hebben ons gekopieerd, en eer een Nederlander een Belg

kopieert, minister, dan moet de campagne keigoed, of beter: steengoed, zijn. Wat iedereen zich nu afvraagt, is of BOB nu sant in eigen land blijft. Blijft hij in gebruik hier in België, in Vlaanderen?

Ik kan begrijpen, minister, dat u de markt bevraagt met betrekking tot verkeersveiligheidscampagnes als het gaat over gordeldracht, gsm, snelheid ... Maar wat betreft 'glaasje op, laat je rijden' heeft BOB zijn weerga niet. Iedereen verlangt en verwacht dat u er duidelijkheid over geeft dat ook in de toekomst de BOB-campagne blijft bestaan. *(Applaus bij Open Vld, sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

De heer Lorin Parys (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, dit weekend was er inderdaad wat commotie over het mogelijk verdwijnen van de BOB-campagne. Er moet mij toch een en ander van het hart over de voorgeschiedenis daarvan. Het is de zesde staatshervorming die ervoor heeft gezorgd dat het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV) gedeeltelijk wordt ontmanteld. Nu lijkt het wel alsof elke politicus die mee voor de zesde staatshervorming heeft gestemd, met de realiteit van zijn eigen beslissingen wordt geconfronteerd en die heel snel wil terugdraaien. *(Applaus van de heer Bart Nevens)*

Wij zijn ook voorstander van het behoud van BOB, laat dat duidelijk zijn. *(Applaus van de heer Herman De Croo)*

Maar wij zijn ook een partij die de rechtsregels in dit land naleeft en die er dus ook voor zorgt dat de erfenis die we hebben gekregen, namelijk de zesde staatshervorming, correct wordt uitgevoerd. We moeten dus een aanbesteding lanceren om die campagnes opnieuw in de markt te zetten.

En dan zijn er twee mogelijkheden. Ofwel wint het BIVV, want het doet mee, en dan is er geen probleem en discussiëren we vandaag over niets. Ofwel wint iemand anders omdat die goedkoper of origineler is, en dan moet het concept worden overgedragen. En dat, collega's, de heer Keulen zei het al, dat kan nauwelijks een probleem vormen aangezien in de rest van Europa al met het concept wordt gewerkt. Het BIVV heeft het concept dus al meerdere malen overgedragen.

Onze bezorgdheid hierbij is dat het BIVV niet tweemaal langs start passeert of dat de Vlaamse belastingbetaler niet tweemaal hetzelfde paard moet kopen. Ik bedoel daarmee het volgende. Het BIVV en de Belgische Brouwers zijn vandaag eigenaar van het concept. Het BIVV is een heel belangrijke partner en eigenaar van het concept, en wordt al sinds 1986 betoelaagd door de belastingbetaler. Het kan natuurlijk niet zijn dat een overdracht ervoor zorgt dat we er een tweede keer voor moeten betalen. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Mijn vraag aan de minister is hoe hij ervoor zal zorgen dat het BOB-concept kan worden geïntegreerd in toekomstige campagnes indien het BIVV niet wint, maar dan tegen een prijs die voor de Vlaamse belastingbetaler laag is. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, 'het is altijd feest als BOB rijdt', maar afgelopen weekend bleek dat er misschien een einde komt aan dat feest. Zo lazen we het toch in de kranten.

Mijn collega's hebben het belang van de BOB-campagne al duidelijk omschreven. Bij het begin van de eindejaarscampagne stelde ik u een schriftelijke vraag over wat u gaat doen na 1 januari, als de gewesten verantwoordelijk worden voor de sensibiliseringscampagne. U antwoordde toen dat u een groot voorstander bent

van het BOB-concept en dat u dat wilt garanderen, en dat de gewesten achter dat concept blijven staan. U zei ook dat er werkgroepen bezig zijn en dat er eind januari op het einde van de eindejaarscampagne meer duidelijkheid zou zijn.

Ondertussen is het half maart. Er is nog geen duidelijkheid. De wildste geruchten duiken nu op. Wat is de reden van de afwachtende houding van Vlaanderen? Eerst werd gecommuniceerd dat die beslissing eind januari zou worden genomen. Wat is de oorzaak van die afwachtende houding? Wat zult u doen om de continuïteit van het succes van de sensibiliseringscampagne te garanderen? *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Sinds de zesde staatshervorming zijn Vlaanderen en de andere gewesten bevoegd om verkeersveiligheidscampagnes te voeren. Dat willen we dit jaar doen in vijf golven rond vier thema's: alcohol, snelheid, gsm en gordel.

Ik heb mijn administratie bevestigd over hoe we dat gaan organiseren. Die heeft me gezegd dat op basis van een juridisch advies, dat ik u ook ter beschikking wil stellen, Vlaanderen de wet op de overheidsopdrachten moet volgen. Dat is ook vanzelfsprekend. Niemand is voorstander om die wet op de overheidsopdrachten zomaar even opzij te schuiven en vervolgens partijdig te zijn, wat zou leiden tot een vernietiging van een en ander.

Anderzijds willen wij het BOB-concept, zoals ik heb bevestigd in mijn antwoord op de schriftelijke vraag, behouden. We staan niet alleen met die wens. Ook de andere gewesten zijn die mening toegedaan. Daarom hebben we helemaal niet afgewacht, integendeel, we hebben het voortouw genomen en zelf contact opgenomen met de drie gewesten. Op het niveau van de administraties hebben we een akkoord bereikt om te werken met een aanbesteding, met een bevraging.

Voor wat alcohol betreft, willen wij het BOB-concept behouden. Dat wil zeggen dat als we een openbare aanbesteding uitrollen, we kijken wie er volgens een onafhankelijke jury het beste uitkomt, met de beste kwaliteit en een goede prijs. Is dat niet het BIVV, maar wel een ander bureau, dan gaan we samen het gebruiksrecht vragen om dat BOB-concept te kunnen blijven hanteren.

Conclusie: als het aan mij ligt, blijft BOB. Misschien wordt het uitgevoerd door het BIVV, misschien door een ander bureau. Dat zal blijken uit de procedure die we moeten volgen omdat dat de wettelijke vereiste is. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Marino Keulen (Open Vld): Brussel zegt: we gaan door met BOB. Ik hoop dat men niet in een kramp schiet omdat dit komt van het BOB-concept van het BIVV. Heel wat van onze autosnelwegen meanderen door de drie gewesten. Als we over de E40 vanuit Limburg naar Brussel komen, dan beginnen we in Waremmes in Wallonië, dan gaan we naar Vlaanderen, dan weer een stukje Wallonië, zo weer naar Vlaanderen en daarna naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het land is maar een voorschoot groot, het is weinig zinvol om die campagne nu ook nog in stukken te knippen.

BOB heeft doorheen de jaren – dat staat als een paal boven water – tientallen mensenlevens gered. Kom je met een nieuw concept, dan zal het misschien weer jaren duren voor hetzelfde effect wordt gehaald, wat misschien ten koste van mensenlevens zal gaan.

Waarom stapt Brussel al meteen in het intergewestelijke verhaal met BOB, en waarom kan Vlaanderen dat niet? *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Lorin Parys (N-VA): Ik denk dat de voorgaande spreker lijdt aan hardhorigheid, want ik heb de minister horen zeggen dat hij BOB wil behouden. De kramp zit duidelijk bij de heer Keulen die net de actuele vraag heeft gesteld. Het is helemaal niet zo dat mijn fractie verkeersveiligheid zou willen slachtofferen op het altaar van het Vlaams-nationalisme. Dat is een karikatuur waar ik me tegen verzet. We willen BOB behouden, de minister heeft dat juist bevestigd. Hij zal daarmee in overleg treden met het BIVV, mocht dat niet winnen. We hopen dat het gezond verstand zal zegevieren en dat BOB behouden kan blijven.

Dus mijn vraag is, minister: hebt u contact gehad met de twee andere gewesten? Wat is de stand van zaken?

Mevrouw An Christiaens (CD&V): De essentie is hier natuurlijk de verkeersveiligheid. Een op acht dodelijke ongevallen is nog altijd een rechtstreeks gevolg van alcoholgebruik en toch in de auto stappen. Die essentie mogen we niet uit het oog verliezen.

Ikzelf en mijn fractie vinden dat het absoluut onzinnig zou zijn om niet eenzelfde krachtige boodschap te verspreiden voor heel België. Mijn vraag is dus dezelfde als die van de heer Parys: hebt u hierover al overleg gevoerd met de gewesten? Zult u daarover aan één zeel trekken? Want als we een verschillende boodschap verspreiden over de drie gewesten, dan is die boodschap niet krachtig en eenduidig genoeg en dan zal er maar één slachtoffer – of beter: meerdere – zijn: de verkeersveiligheid en de dodelijke ongevallen. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke (sp.a): Collega's, het is niet omdat een bevoegdheid geregionaliseerd is, dat het verboden is om samen te werken tussen de gewesten. In dezen lijkt samenwerking mij absoluut aangewezen. We zijn gisteren nog eens met de neus op de feiten gedrukt: het gaat de slechte richting uit met de verkeersveiligheid in dit land, en alcohol is daarin een probleem.

Minister, uit een hoorzitting met het BIVV in de Kamercommissie Infrastructuur heb ik begrepen dat het BIVV samen met de andere eigenaar van het BOB-merk, de Unie van Belgische Brouwers, een aanbod heeft gedaan aan de drie gewesten om een nagenoeg volledig gratis campagne te voeren op hetzelfde moment, namelijk in de maanden juli en december, wanneer die campagnes traditioneel plaatsvinden. Volgens mij kunt u perfect een aanbesteding doen voor de maanden juli en december specifiek voor een alcoholcampagne en een aanbesteding voor een affichecampagne in de andere maanden. Dat kunt u perfect doen. Meer nog: u kunt dat nu nog doen omdat het misschien over informatie gaat waarover u nog niet beschikte op het moment dat het bestek werd opgemaakt. (*Applaus bij sp.a en Groen*)

Minister Ben Weyts: Wat uw laatste suggestie betreft: u raadt in het Vlaams Parlement een minister aan om de wet op de overheidsopdrachten doelbewust te omzeilen met de manifeste wens of wil om uit te komen bij één partner die u net gekozen hebt. Dat lijkt mij geen te volgen, noch wettelijke piste.

Samenwerking met de gewesten? Daarin hebben wij het voortouw genomen. En het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is inderdaad nog een beetje achter. Maar op administratief niveau is er daarover een akkoord bereikt. Het is voorgelegd aan de respectieve politieke verantwoordelijken. In Wallonië is dat akkoord al gegeven, in Vlaanderen natuurlijk ook, in Brussel nog niet. Maar er wordt samengewerkt.

Er is de vaste wil om dat BOB-concept te behouden. We zijn echter gebonden aan de wet op de overheidsopdrachten. Dat is een evidentie. Ik volg gewoon de

regelgeving in volle samenwerking met de gewesten en met al wie daarover wil samenwerken in functie van de verkeersveiligheid.

De heer Marino Keulen (Open Vld): Minister, we zullen het morgen in de commissie nog verder hebben over het onderzoek van het BIVV waarin er sprake is van 336 doden, of eigenlijk 400, als je er diegenen bij telt die binnen de maand na het ongeval overlijden. Het heeft inderdaad soms te maken met het klimaat of een onaangepaste infrastructuur, maar ook met het eigen rijgedrag. BOB was daarin succesvol. Dat staat als een paal boven water.

Het interesseert mij vooral wanneer wij daarin duidelijkheid kunnen krijgen, ook wat Brussel betreft. Het blijft namelijk toch zeer ambigu. Het blijft vraagtekens oproepen dat zij zeggen dat ze blijven bij datgene wat goed is. Opnieuw: zij kunnen of durven dus blijkbaar iets meer dan wij. Wat is daar aan de hand? U kunt het morgen laten weten of u mag er van de voorzitter misschien nu op antwoorden: wanneer denkt u de hele procedure met betrekking tot deze campagnes rond te hebben?

De heer Lorin Parys (N-VA): Ik zou de minister vooral niet aanraden om de durf aan de dag te leggen om de rechtsregels van dit land te overtreden. Ik wil de minister gewoon bedanken omdat hij zowel de rechtsregels van dit land volgt als het gezond verstand aan de dag legt om ervoor te zorgen dat de verkeersveiligheid in dit land er wel bij vaart. Dus: dank u wel daarvoor. *(Applaus bij de N-VA)*

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Minister, de voorbereiding voor de vorige edities van de zomercampagne was omstreeks deze tijd al bezig. Dat is voor de campagne van 2015 nog niet het geval. Men zal dus een tandje bij moeten steken. Ik hoor u graag zeggen dat u de BOB-campagne wilt behouden. Het is een sterk merk, daarvan ben ik overtuigd. We rekenen dus op u om ervoor te zorgen dat het BOB-concept bewaard blijft, welk bureau de Vlaamse sensibiliseringscampagne ook zal uitbouwen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Michel Doomst aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de mobiliteitsproblemen rond het geplande nieuwe nationale voetbalstadion in Grimbergen

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, we horen nogal wat hoerageluiden in de media over de komst van het voetbalstadion voor Euro 2020. Als we de media mogen geloven zou het – om te weten in welke richting het gaat – een paasei kunnen worden. Want een van de mogelijke aanbesteders zegt dat de financiën geen probleem zijn, de vervuiling zal worden weggewerkt en voor de mobiliteit zijn de nodige contacten met de Vlaamse administratie gelegd om de problemen ter zake op te lossen. Eind maart zouden we weten wie het uiteindelijk wordt. De befaamde 'schup' zou dan in 2016 in de grond worden gestoken.

In de commissie hebt u al uitgelegd wat de planning voor de ring is. En de verkeersindicatoren, die we nog maar pas hebben ontvangen, zeggen dat de top 5 van de meest verzadigde wegvakken tussen Zellik, Jette, Machelen, Vilvoorde, Strombeek en Wemmel liggen. De verzadigingsgraad is er groter dan in Antwerpen. Ik heb alle begrip voor het feit dat Antwerpen signalen uitstuurt met vragen voor wegehulp, maar ik wil nu toch ook wegehulp voor mijn streek

vragen. Als dat stadion er komt, krijgen we dan garanties dat de mobiliteit wordt verzekerd, wetende dat er nog andere projecten op stapel staan?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, collega's, het betreft een project voorbestemd voor Parking C, dat op Vlaams grondgebied ligt. Het ligt in een Vlaamse gemeente. Het project baart me enigszins zorgen, zoals dat ook voor u het geval is, als ik me niet vergis. Het verbaast me ook, want ik ben daaromtrent nog nooit door de initiatiefnemers gecontacteerd – noch door de stad Brussel, noch door de Voetbalbond of een andere partner.

Aangezien het Vlaamse grond is, moeten er Vlaamse procedures worden gerespecteerd, vooral op het vlak van ruimtelijke ordening. Zo is de vraag of het ontwerp past in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP), en de afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB). Als dat niet het geval is, moet een nieuwe planningsprocedure worden opgestart. Er moet in ieder geval een bouwvergunning worden aangevraagd, wat een milieueffectrapportage impliceert. En daarin zit automatisch ook een mobiliteitseffectenrapport.

In plaats van te wachten op Godot heb ik dan maar zelf minister Smet gevraagd om te overleggen over dit dossier, maar ook over de andere dossiers die zich in en rond Brussel en Vlaams-Brabant situeren, zoals het Brabantnet, misschien ook het Gewestelijk Expresnet (GEN), en de noordelijke kant van de ring, waaraan we in 2018 willen werken. Wat was de conclusie van ons gesprek? Voor al die dossiers is een ambtelijke werkgroep opgericht die wordt voorgezeten door onze kabinetschefs. Ook de betrokkenheid van ruimtelijke ordening kwam aan bod. Want in deze – en dan zeker wanneer we het hebben over het voetbalstadion – is mijn betrokkenheid beperkt tot de vraag of de plannen passen in de ruimtelijke planning zoals Vlaanderen die nu heeft uitgetekend. Als dat niet het geval is, moet een nieuw planningsproces worden doorlopen, en dat zal noch snel, noch van een leien dakje gaan. De werkgroep moet zich dus over de plannen en de kaarten buigen.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, eind maart zou de voorkeur worden aangegeven en in de zomer zou de definitieve beslissing vallen. Het is heel belangrijk dat we daar overleg over plegen. Als deze trein van het voetbalstadion zal vertrekken, als straks ook NEO vertrekt, en als wij dan ook nog met Uplace moeten starten, dan vrees ik dat we tot de conclusie zouden kunnen komen dat de sporen op een bepaald moment veel te smal worden. We moeten daar nu rekening mee houden. Nu moet de eindsom van die drie projecten samen worden gemaakt. Zo niet, zullen we ons verslikken in gesneden brood.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik sluit me aan bij de heer Doomst. Ik vind het weliswaar minder interessant om te praten over mobiliteitsproblemen; ik denk dat we eerder de richting van mobiliteitsoplossingen uitgaan. Dat is een juistere en betere benaming.

Wat is de situatie vandaag op dat zeer druk bereden stuk van de ring? Dat geeft toegang tot de huidige vlakte of tienduizend parkeerplaatsen die op heden bereikbaar zijn, en ik durf het bijna niet zeggen, via een tweewegentoeegang met twee slagbomen uit de tijd van Expo 58, dus meer dan vijftig jaar geleden. De drie bouwgroepen, ongeacht wie het zal halen, hebben hun project ingediend. Een van de criteria naast het architecturale aspect, het businessplan en sporttechnische elementen, is de mobiliteit in en rond de parking. De komst van dat stadion is geen bijkomend probleem, het gaat over het verkeer dat van Anderlecht naar daar komt en van het Koning Boudewijnstadion dat er sowieso al is.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Als ik het goed begrijp, zijn er drie plannen ingediend, en zal het beste plan, dat van Ghelamco, het hopelijk halen. Dat ziet er op zich niet slecht uit. Maar een dergelijk project heeft een ongelooflijk grote impact op de mobiliteit. Het gaat niet alleen over dit project; momenteel worden er meerdere projecten tegelijkertijd ontwikkeld, los van elkaar. Een algemene visie is nodig. Ik ben dan ook blij dat minister Weyts overleg pleegt met zijn Brusselse collega. De hamvraag is echter wat dit zal kosten aan de Vlaamse belastingbetaler. Onvermijdelijk zullen daar publieke middelen tegenover moeten staan voor de nieuwe op- en afritten en voor de hele mobiliteit.

De voorzitter: Mevrouw Moerenhout heeft het woord.

Mevrouw An Moerenhout (Groen): Minister, ik vind uw houding heel vreemd. Twee weken geleden was u dolenthousiast over de komst van Uplace en vandaag toont u zich zo bezorgd over parking C. U zegt dat uw betrokkenheid beperkt is, maar u bent minister van Mobiliteit en minister van de Vlaamse Rand. U bent dus ten zeerste betrokken. Het is uw verantwoordelijkheid om een algemene visie te ontwikkelen op mobiliteit en op de Vlaamse Rand. Als we weten dat er de laatste jaren verschillende projecten in de steigers hebben gestaan of staan – Paleis 12, dat is omgevormd tot een concertzaal met 18.000 toeschouwers per concert; drie shoppingcentra waaronder Uplace met 22.000 auto's per dag; en dan nu op een boogscheut van al die projecten een voetbalstadion met een capaciteit van 60.000 toeschouwers en dat 80 keer per jaar –, dan is het uw verantwoordelijkheid dat de Vlaamse Rand en Brussel vandaag al stil staan en nog verder zullen stilstaan.

Hoe zult u als minister met beide bevoegdheden de leefbaarheid en de mobiliteit in deze regio waarborgen?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Doomst, u zult van mij geen hoerageluiden horen over de komst van dat nieuwe stadion in Grimbergen. Dat is om vele redenen een spijtige zaak. Het moet me van het hart dat uw bezorgdheid twijfelachtig is. Dit dossier heeft een hele historiek op verschillende niveaus en op elk van die niveaus is CD&V betrokken partij. In Grimbergen levert u zelfs de burgemeester; in Brussel bent u betrokken partij en in de Vlaamse Regering bent u eveneens betrokken partij met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

U draagt daar dus de volle verantwoordelijkheid voor.

Mijnheer Doomst, het is een zeer spijtige zaak dat u als iemand van de streek alsnog wilt doorgaan met dat stadion op die plaats in Grimbergen, en dat u zich nu pas zorgen maakt over de zeer voorspelbare mobiliteitsproblemen in de Vlaamse Rand. Dat maakt het alleen nog maar erger.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

De heer Lorin Parys (N-VA): Collega's, ik merk alleen maar op dat de minister van Mobiliteit blijkbaar geen orgaan zoals Brussels Metropolitan Region nodig heeft om proactief overleg te plegen met het andere gewest en samen een visie uit te werken en de problemen aan te pakken. Ik vind dat in dezen een bijzonder positief gegeven.

Minister Ben Weyts: Ik ben nog maar zeven maanden minister en al verantwoordelijk voor alle files in de geschiedenis, in het verleden en de toekomst.

Wat ik doe, is datgene waartoe ik regelmatig werd opgeroepen maar waarvan u dacht dat ik het niet zou doen: ik heb zelf het voortouw genomen in de samenwerking, ook op het vlak van Mobiliteit, met de collega's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. We hebben goede gesprekken. Het zal niet altijd eenvoudig zijn om de belangen te verzoenen. Ik heb daarin mijn verantwoordelijkheid genomen. Ik heb zelfs het voortouw genomen. Ik ben niet selectief. De Vlaamse procedures gelden voor iedereen. Iedereen heeft daarin zijn gelijke rechten en gelijke kansen. Ik ben daarin niet selectief. Ik zal dus samen met Brussels minister Smet hopelijk maximaal samenwerken in functie van een aanpak van de mobiliteit in Vlaams-Brabant en – wat zijn bijzondere besognes betreft – in en rond Brussel.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, ik wil u aanmoedigen in uw intense contacten met minister Smet, en om dat de volgende maanden nog intenser te doen. Op de slechtste stukken van de ring is er 160 procent verzadiging. Dit is toch wel een signaal. We zijn nog verzadigder dan de Antwerpenaar – en dat is niet gemakkelijk. Maar we zijn dat wel op het vlak van de mobiliteit. Als men in Brussel zeker is van de 'schup' in 2016, laten wij dan toch zeker zijn van ons stuk op het vlak van mobiliteit.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Freya Van den Bossche aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het plaatstekort voor jongeren met psychische problemen, naar aanleiding van een nieuw geval van een minderjarige in de cel

ACTUELE VRAAG van Björn Anseeuw aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over kinderen en jongeren met een psychiatrische problematiek

ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de leegstaande infrastructuur van de gemeenschapsinstelling in Wingene

De voorzitter: De actuele vraag van mevrouw Taelman werd, mede op verzoek van minister Vandeuren, samengevoegd met de actuele vragen van mevrouw Van den Bossche en de heer Anseeuw.

Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp.a): Wij staan hier alweer voor een gelijkaardig onderwerp. Het is eigenlijk betreurenswaardig dat wij zo vaak over dit soort onderwerp hier moeten debatteren. Er kon alweer een jongere met een grote psychische zorgnood niet terecht in een gepaste opvang. Daardoor heeft zij in de cel moeten overnachten. Sommigen worden gewoon op straat gezet, sommigen worden in de cel opgenomen, nog anderen komen tijdelijk terecht waar ze eigenlijk niet horen. Maar goed, het is altijd beter om een kind in de volwassenenpsychiatrie op te nemen dan om het niet op te nemen of dan het in de cel te stoppen. Maar het zijn allemaal zeer slechte oplossingen voor die kinderen met een grote nood.

Minister, nochtans hebt u zes maanden geleden, toen er in één week twee kinderen meerdere nachten na elkaar in de cel moesten overnachten, gezegd dat u op korte termijn een oplossing had. In Wingene staat dat gebouw helemaal klaar, we hebben daar de vorige legislatuur hard in geïnvesteerd. Dat zei u toen. Er zijn veertig bedden en die zouden snel worden gebruikt. U hebt dat woord, 'snel', gebruikt. Maar vandaag is er nog geen enkel van die bedden ingevuld. En het zijn exact die bedden die hadden kunnen vermijden dat exact diezelfde jongeren in een cel hebben moeten overnachten of bij de volwassenenpsychiatrie

zijn terechtgekomen of gewoon op straat worden gezet bij gebrek aan een alternatief.

De vraag van het veld is eenvoudig: wanneer gaat u de lege bedden gebruiken? Wanneer doet u ook een aantal dingen die geen geld kosten maar enkel een klein beetje begrip voor de sector bewijzen? Vandaag proberen heel wat hulpverleners jongeren op te vangen in bedden die er misschien niet letterlijk voor bestemd zijn. Dat zijn lege bedden. Maar het kind met het exact juiste profiel voor dat specifieke bed is er niet. Dat is er niet, dat heeft op dat moment geen zorg nodig. En er is een ander kind dat niet die problematiek heeft maar dat wel een bed nodig heeft en verzorging. Weet u wat die hulpverleners doen? Ze nemen dat kind toch op, maar ze mogen niet.

Als u dat weet, verliezen ze subsidiëring. Als ze via de toegangspoort gaan, wordt hun dat verboden. Dan staan er lege bedden. En er zijn kinderen zonder zorg. U matcht die twee niet. Het vraagt vertrouwen in het veld. Geef hun de mogelijkheden om die kinderen die bedden te geven. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Minister, de geestelijke gezondheidszorg in Vlaanderen staat erg onder druk, niet het minst die geestelijke gezondheidszorg die zich richt op onze kinderen en jongeren. Geef toe: wat zich de voorbije dagen en weken heeft afgespeeld, was echt niet fraai. Het was onze samenleving onwaardig.

Het begon een tweetal weken geleden met een meisje van 16 jaar dat gedwongen moest worden opgenomen in een volwassenenafdeling. Wie de sector een beetje kent, weet dat dat echt geen geschikte plaats is om jongeren op te nemen, met hun psychische problemen, zelfs geen veilige plaats. Enkele dagen geleden zijn we nog iets verder afgegleden. Toen was er een 17-jarig meisje, al getekend door trauma's opgelopen in haar jonge leven, al bijzonder kwetsbaar, die met haar teddybeer in een politiecel terecht kwam. Dan is er ook nog Glenn, psychisch helemaal in de knoop, net drie zelfmoordpogingen achter de rug. Maar ook voor hem is er geen plaats.

Zoals we al allemaal tot in den treure hebben herhaald en al zeer lang weten: dit zijn geen uitzonderingen, beste collega's, minister. Er is een acuut maar structureel tekort aan plaatsen, zowel voor de crisisopvang in de kinder- en jeugdpsychiatrie als voor langdurige behandeling, die al snel drie tot zes maanden duurt. Nochtans is het onze verdomde plicht als samenleving en als overheid om te voorzien, niet enkel in een goede geestelijke gezondheidszorg voor onze kinderen en jongeren, maar ook in voldoende geestelijke gezondheidszorg. Daar falen we vandaag jammer genoeg in.

Minister, mijn vraag ligt dan ook bijzonder voor de hand, maar is daarom niet minder dringend: wat gaat u vandaag doen zodat we morgen niet opnieuw worden geconfronteerd met een nieuwe Astrid en een nieuwe Glenn?

De voorzitter: Mevrouw Taelman heeft het woord.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ik wijs inderdaad op de feiten die deze week naar voren zijn gekomen. Er is een tekort aan opvangplaatsen. Dat zien we met de regelmaat van de klok. Over de concrete feiten mogen we ons hier vandaag niet uitspreken. Ik heb begrepen dat er een gerechtelijk onderzoek loopt, dus dat is ook niet onze bevoegdheid.

Feit is wel dat de afgelopen maanden regelmatig een noodkreet klinkt en dat de alarmbel wordt geluid over het tekort aan plaatsen in de gemeenschapsinstellingen.

Onderzoek wijst uit dat de bevolking van een gemeenschapsinstelling nu al heel dikwijls met een psychiatrische problematiek te maken heeft.

Vandaag vernemen we dat in Wingene, de gemeenschapsinstelling De Zande, een gerenoveerde en uitgebreide afdeling ter beschikking is, die op dit moment leegstaat. U hebt aangekondigd dat daar vanaf juli achttien jongens zouden kunnen worden opgevangen.

Als we alle feiten bij elkaar leggen, is er dan geen nood aan een crisisopvang? In het geval waarmee we nu worden geconfronteerd, was die jongere in een ziekenhuis, daar had men problemen, en die zou dan bij de jeugdrechter zijn gedropt. Er is erg veel nood aan een crisisopvang waar jongeren met een psychiatrische problematiek een time-out kunnen krijgen. En er is blijkbaar infrastructuur.

Minister, wanneer gaat u die nieuwe infrastructuur in dienst nemen? En is het geen idee om daar een afdeling te maken voor crisisopvang voor jongeren met die problematiek?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, ik durf toch te zeggen dat ik denk dat een aantal zaken een beetje door elkaar worden gehaald, hoe dramatisch de situatie ook is geweest, en onverkort de lessen die daaruit moeten worden getrokken.

Het is absoluut geen goed idee om te zeggen dat jongeren met echte zware psychiatrische aandoeningen een goede bestemming hebben in de gemeenschapsinstellingen. Dat is een slecht idee. Ik begrijp eerlijk gezegd niet dat iemand dat op die manier durft te suggereren.

Natuurlijk moet het personeel van de gemeenschapsinstellingen zich bekwamen en ondersteund worden. Er zijn afspraken met Sleidinge, met het Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum (OPZ) van Geel om begeleiding te geven. Er zijn jongeren aanwezig die – helaas – af en toe een psychiatrisch probleem hebben en soms een probleem hebben dat de draagkracht van het personeel in de gemeenschapsinstellingen erg op de proef stelt. We moeten dus expertise hebben op het vlak van psychiatrische ondersteuning, maar jongeren met een zware psychiatrische problematiek horen thuis in een psychiatrische setting, in een psychiatrisch ziekenhuis, in een kinderpsychiatrisch ziekenhuis.

Uiteraard is het juist dat ook de capaciteit van de gemeenschapsinstellingen, met de doelstelling die zij hebben en de modulering die er bestaat, onder druk staat. Dat is de reden waarom de vorige regering met de werken is gestart om de Succursale in Wingene klaar te maken om de capaciteit uit te breiden. De beveiligingswerken zijn begin dit jaar afgewerkt. Intussen is er een staatshervorming geweest waardoor de instellingen van Everberg en Tongeren onder Vlaamse bevoegdheid zijn gekomen. Omdat dat is gebeurd en omdat we onderhandeld hebben over de wijze waarop de transitie is gebeurd, hebben we middelen kunnen vrijmaken om in de Succursale in Wingene een nieuw initiatief te starten.

Wat is er gebeurd? De Vlaamse Gemeenschap heeft bij de transitie van die instellingen onderhandeld. Ze heeft de penitentiaire ambtenaren uit Everberg en Tongeren, die zouden moeten overkomen, de keuze gelaten om te blijven werken voor de federale overheid of naar de Vlaamse overheid te komen. Als ze onder de federale overheid blijven, zou Vlaanderen het geld als equivalent moeten krijgen zodat het kan worden ingezet in de gemeenschapsinstelling in Wingene. Omdat we vanaf januari ook bevoegd zijn, zullen we inderdaad in de loop van het jaar die instelling in gebruik nemen.

We starten onmiddellijk ook verbouwingswerken aan een aantal afdelingen in Beernem. De instelling in Wingene gaat in de loop van het jaar opengaan op volle capaciteit, namelijk met 40 plaatsen. Een stuk daarvan zal geen extra capaciteit zijn omdat een aantal gasten uit andere instellingen herplaatst zullen worden om daar werken uit te voeren. In 2016 zal daardoor in Beernem wel nieuwe capaciteit voor meisjes – de nood hieraan is hoog – mogelijk zijn.

Zo is het dus gegaan: werken, bevoegdheden die overkomen en middelen die we krijgen in plaats van penitentiair beambten. Intussen hebben we van Everberg ook een instelling gemaakt waar veel meer wordt ingezet op het pedagogische aspect.

En dan wat kinderen in crisissituaties betreft: u gaat mij niet horen zeggen dat er geen noden zijn die wij op het Vlaamse niveau moeten invullen. Ik heb het al gezegd dat in april de oproep vertrekt. Er is 2 miljoen euro extra aan capaciteit voor multiproblemenjongeren om een duurzame oplossing te geven aan jongeren met complexe problemen. De crisismeldpunten zijn versterkt. In de Succursale wordt capaciteit gecreëerd. Maar voor psychiatrie moeten we afspraken maken met de federale bevoegde minister.

Er is een interministeriële conferentie gepland. Het gesprek over zorgcircuits voor kinderen en jongeren is al lang bezig. Iedereen die een beetje de zaken heeft gevolgd, weet dat er zeer veel vraag is naar crisiscapaciteit in de kinderpsychiatrie. Er zijn meldpunten die een gereserveerde capaciteit in de jeugdhulp hebben. Ze worden gefinancierd om het bed vrij te houden voor crisissen, maar we beschikken niet over crisiscapaciteit in de kinderpsychiatrie. Als je met een zware crisis te maken hebt, kun je dat kind met een psychiatrische problematiek toch echt niet naar een plaats brengen zonder psychiatrische omkadering. We vragen dus aan de federale collega's om bij de hervormingen in de kinder- en jeugdpsychiatrie rekening te houden met het element crisis in de psychiatrische opvang.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp.a): Minister, u put zich meer uit in verklaringen waarom aan de overkant van de straat iets zou moeten gebeuren dan in het nemen van uw eigen verantwoordelijkheid. U zou een voorbeeld kunnen nemen aan minister Peeters en minister Homans. Zij hebben allebei zeer luid verklaard dat ze beiden bevoegd zijn voor de huurindex en dat ze beiden een beslissing zullen nemen. U kunt zich niet snel genoeg van uw bevoegdheid ontdoen.

Een kind dat zich in de bijzondere jeugdzorg bevindt, is vaak een getraumatiseerd kind dat al veel heeft meegemaakt. U moet me maar eens in een grote zaal tonen hoeveel van die kinderen geen psychische problematiek met zich meedragen en geen baat bij of nood aan een psychiater of een psycholoog hebben om hen verder door het leven te loodsen.

U weet dat het om uw kinderen gaat. Indien u ze niet wilt opnemen omdat ze niet op de juiste wijze kunnen worden begeleid, vind ik dat u ervoor moet zorgen dat ze wel op de juiste manier kunnen worden begeleid. U moet al uw instellingen niet laten weten dat ze op personeel moeten besparen. U laat in uw eigen gemeenschapsinstellingen 50 tot 100 vte's afvloeien. U legt niet enkel een besparing op de werkingskosten, maar ook op de personeelskosten op. Nu verklaart u dat het niet om uw kinderen gaat en dat u die kinderen niet kunt opvangen omdat u niet beschikt over de juiste mensen om hiermee om te gaan. Ik vind dat u zich achter elke staatshervorming verbergt. Ik vind dat u uw verantwoordelijkheid moet nemen. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Minister, u bent uw antwoord bijzonder goed begonnen. U hebt verklaard dat de psychiatrische problemen van die kinderen niet op de gemeenschapsinstellingen mogen worden afgeschoven. Dat klopt.

Ik vind het echter jammer dat de actuele vraag van mevrouw Taelman bij de actuele vragen van mevrouw Van den Bossche en mezelf is gevoegd. Dit heeft u de kans geboden veel te vertellen over de gemeenschapsinstelling die momenteel nog leegstaat. Ik ben echter teleurgesteld. Ik heb geen enkel concreet engagement gehoord ten aanzien van het resultaat dat u, in overeenstemming met de Federale Regering, wilt bereiken.

Er is niet enkel een probleem met de crisisopvang in de kinderpsychiatrie, maar ook met de langdurige intensieve behandelingen, die drie tot zes maanden kunnen duren. Vlaanderen is bevoegd en verantwoordelijk voor de vormgeving van de geestelijke gezondheidszorg. U bent daarvoor bevoegd, samen met de bevoegde minister aan de overkant van de straat. U moet daar samen werk van maken. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

Minister, u moet zich engageren. Ik wil een concrete resultaatsverbintenis. De nood is bijzonder chronisch, structureel en tegelijkertijd zeer acuut. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Minister, u hebt in uw antwoord verwezen naar de instellingen in Everberg en Tongeren die ten gevolge van de staatshervorming naar Vlaanderen zijn overgeheveld. Ik herinner me nog de discussies die naar aanleiding van de oprichting van de federale instellingen en jeugdgevangenissen hebben gewoed. In feite bestonden toen al gemeenschapsinstellingen waar die jongeren terecht moesten kunnen. Aangezien er een acuut tekort aan plaatsen was, heeft de federale overheid haar verantwoordelijkheid genomen en die instellingen opgericht.

Ik heb een voorstel. Er is een tekort aan plaatsen, vooral voor de crisisopvang van jongeren met een psychiatrische problematiek. Onderzoek heeft bewezen dat er in die gemeenschapsinstellingen sowieso nood is aan psychiatrische expertise. Veel jongeren die daar verblijven, hebben immers een psychiatrische achtergrond.

Mijn voorstel is heel praktisch. Hoe kunnen we de problematiek van de crisisopvang voor die jongeren, waarmee we nu al maanden worden geconfronteerd, zo snel mogelijk oplossen? Het is duidelijk dat er in de psychiatrische ziekenhuizen geen plaats is voor die jongeren. Tijdens crisissituaties kunnen ze daar niet worden opgevangen. De vraag is dan ook hoe we dit, samen met de federale overheid, eindelijk kunnen oplossen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, het kan niet dat we van crisis naar crisis gaan en dat we voor kinderen in nood ad-hocoplossingen moeten zoeken. Er is een structureel probleem en we moeten een structurele oplossing vinden.

We moeten voldoende plaatsen creëren in de crisisopvang en in de kinderpsychiatrie. Geldgebrek is in verband met dit dossier geen excuus. We moeten ook verder gaan. Het gaat niet enkel om de crisissituaties. Het gaat ook om het hele traject dat die jongeren daarvoor al hebben afgelegd. Het gaat om een goede jeugdzorg. Dat moet de ambitie zijn van de Vlaamse overheid.

Minister, dit is ten volle uw bevoegdheid. U mag niet aanvaarden dat er wachtlijsten en ondoorgrondelijke doorverwijssystemen zijn. U mag niet aanvaarden dat kinderen niet weten waar ze aan toe zijn, geen vaste begeleider hebben en een heel traject van instelling naar instelling afleggen.

Ik roep u op, minister, om bij de begrotingscontrole de budgetten vrij te maken die nodig zijn en om niet nog meer te besparen op de kap van deze kinderen. Ik

vraag u ook om die permanente evaluatie van de integrale jeugdzorg die u beloofd hebt. Ik vraag u om daar snel resultaat mee te boeken, zodat dit parlement wijzigingen kan goedkeuren en we hier een oplossing voor kunnen bieden. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ook onze fractie vindt het bijzonder betreurenswaardig dat wij hier keer op keer dergelijke problematieken moeten bediscussiëren en dat u alles laat afhangen van kille en koude cijfertjes. Het kan inderdaad niet dat wij op de kap van de geestelijke gezondheidszorg van onze kinderen en jongeren alles herleiden tot cijfertjes. Het is gewoon een kwestie van prioriteiten stellen. Ook wij roepen u op om bij de begrotingscontrole de nodige middelen vrij te maken.

Ik vind uw antwoord ook bijzonder zwak. U haalt een aantal argumenten aan en u stopt zich weg achter de zesde staatshervorming. We hebben daar zonet ook al een staaltje van gezien. Het wordt hier blijkbaar de gewoonte om zich telkens opnieuw weg te stoppen achter die zesde staatshervorming. Dan vraag ik mij af, minister, waarom u in 2009 hebt aangekondigd dat de instelling in Wingene open zou gaan in 2013. Nu stopt u zich weg achter de staatshervorming. Maar wellicht was het toen net voor de verkiezingen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans (CD&V): We hebben dit debat vorige week in de commissie ook uitgebreid gevoerd en naar aanleiding daarvan een motie ingediend vanuit de meerderheid, die vermoedelijk volgende week in de plenaire vergadering ter stemming zal worden voorgelegd. Daarin wordt gevraagd om aan te dringen op meer intramurale capaciteit en een aanbod voor die complexe problematieken.

Minister, de kwestie van de bedden is maar één luik van dit verhaal. Heel vaak gaat er ook een heel verhaal aan vooraf. Het belang van vroegdetectie en -interventie kan niet onderschat worden. Er lopen heel wat projecten, die positief geëvalueerd worden. De vraag is of die projecten kunnen worden voortgezet en of we daar verder in kunnen investeren.

Ik vind het geen goede evolutie dat de details uit dit specifieke dossier in de media staan. Ik begrijp dat mensen willen aantonen hoe schrijnend iets is, maar ik voel me er ongemakkelijk bij als ik details van de strafbare feiten in de media lees.

Ik ben blij met al deze pleidooien, van meerderheid en oppositie. Ik ben ook bijzonder opgetogen over het vurige pleidooi van collega Anseeuw. Ik kijk uit naar de begrotingscontrole, waar we duidelijk een partner hebben die naast de hardwerkende Vlaming ook de zwakke Vlaming zal steunen in zijn budget. *(Applaus bij CD&V, sp.a en Groen)*

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, als je een integrale jeugdzorg wilt organiseren, dan heeft de Vlaamse Gemeenschap uiteraard bevoegdheden en verantwoordelijkheden. Ik ben de laatste om te betwisten dat we daar nog investeringen moeten doen. Maar een intellectueel correct debat, ook al is het vanuit de verontwaardiging om een schrijnende situatie, moet ten minste respect kunnen opbrengen voor de bevoegdheidsverdeling, en die bevoegdheidsverdeling is klaar. Uiteraard mag men van de Vlaamse minister verwachten dat hij constructief meewerkt en probeert om met zijn federale collega een akkoord te maken over de manier waarop wij voor jongeren en kinderen zorgcircuits en -netwerken kunnen ontwikkelen.

Dat is trouwens niet de eerste keer. In de vorige legislatuur heeft uw dienaar dat ook gedaan, toen het over de volwassenen ging. Toen hebben we een dergelijk project gedaan. We hebben bedden uit de volwassenenpsychiatrie omgezet in ambulante capaciteit en toegevoegd aan wat we in Vlaanderen op dat vlak konden aanbieden. Ik herinner me goed dat ik toen met mijn collega Onkelinx een grote persconferentie heb gehouden, om te zeggen: kijk eens wat een samenwerkings-federalisme! Het aantal aanwezigen van de media was toen zeer beperkt.

Uiteraard moeten we dat samen doen, maar met respect voor ieders verantwoordelijkheden. Ik kan alleen maar bevestigen dat, wat mij betreft, het gesprek met de federale collega uitstekend verloopt en dat ik goede hoop heb dat we samen substantiële stappen kunnen zetten in het ontwikkelen van zorgcircuits voor kinderen en jongeren.

De Vlaamse Gemeenschap is vragende partij om daarin ruimte te creëren voor crisisopvang voor jongeren en kinderen met een echte psychiatrische problematiek die niet terechtkunnen in datgene wat in de crisisnetwerken is gereserveerd vanuit de Vlaamse bevoegdheid.

Voor ons eigen aandeel met betrekking tot multiprobleemjongeren, jongeren met een handicap, agressie en een psychiatrisch probleem gecombineerd, zullen we in 2 miljoen euro extra aan rugzakken voorzien dit jaar. We zullen de capaciteit in de gemeenschapsinstellingen verhogen. De Vlaamse Gemeenschap is ook verantwoordelijk voor twee psychiatrische ziekenhuizen in Rekem en Geel. We zullen vanuit ons perspectief van beheer van een psychiatrisch ziekenhuis, als actor in de wereld van de ziekenhuizen, in Geel in crisiscapaciteit voor jongeren voorzien in daarvoor aangepaste bedden in de kinderpsychiatrie. We zullen daar zelfs een bed reserveren voor time-out. Dat zal gebeuren in de loop van 2016 als het project wordt gefinaliseerd. We doen dat omdat de Vlaamse overheid eigenaar en beheerder is van twee ziekenhuizen. Daar kunnen we specifieke verantwoordelijkheid nemen, zoals we dat ook in Rekem wellicht, in overleg met de minister van Justitie, kunnen doen voor internering. Op deze manier pakken we het aan en dat is een goede manier.

Inzake het decreet Integrale Jeugdhulp ga ik er absoluut mee akkoord dat er na een tijd moet worden geëvalueerd. We zijn daar ook mee bezig. Ik heb in de commissie al aangeboden om daarmee naar het parlement te komen. Dat is geen enkel probleem. Uiteraard is dit een leerproces. Als iedereen hier pleit voor een geïntegreerde benadering, voor samenwerking van alle expertise – waar ze ook van komt – om zorg op maat aan te bieden, dan is de integrale jeugdhulp toch wel het vehikel, het instrument, het concept om dit te kunnen waarmaken. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp-a): Ik betwijfel of de toegangspoort daar het recept voor is. De toegangspoort zorgt er net voor dat er enerzijds lege bedden zijn en anderzijds kinderen die nergens terechtkunnen omdat u regels hebt gemaakt die ervoor zorgen dat er iemand in de poort zegt dat een kind niet precies past in een bepaald bed. Het bed blijft leeg en het kind blijft zonder zorg. Uw toegangspoort geeft zo weinig vertrouwen aan de hulpverleners dat het geen oplossing is. De dag dat u ambieert om de kinderpsychiatrie ook achter die poort te stoppen, is het hek helemaal van de dam.

U belooft al maanden de evaluatie van de toegangspoort. Waar blijft die? Op het moment dat u het systeem eindelijk kunt laten werken zoals het hoort, is het moment dat u de ambitie mag hebben om nieuwe bevoegdheden naar hier te halen, maar geen seconde eerder. Onze vraag blijft – en ik ben heel blij dat het hele parlement dezelfde vraag stelt – dat u op de tafel klopt en voorziet in middelen om de bedden die u wel hebt en de bedden waarin u bijkomend kunt voorzien, te

voorzien van personeel zodat u minstens in uw bevoegdheid kunt doen wat hoort en kinderen kunt opvangen die daar recht op hebben. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Minister, het klopt dat u dit samen moet doen met uw collega's aan de overkant van de straat op het federale niveau. U moet dit samen doen met respect voor de bevoegdheden, maar we moeten er ons allemaal van bewust zijn dat het een gedeelde verantwoordelijkheid is.

Mevrouw Jans, u voelt zich ongemakkelijk bij wat in de pers komt. Bij mij is het iets erger. Ik voel me niet ongemakkelijk, ik ben misnoegd, gefrustreerd en eigenlijk boos over wat in de pers komt. U zegt ook dat u opgetogen bent. Welnu, ik ben helemaal niet opgetogen met uw pleidooi. U wilt er een partijpolitiek spel van maken terwijl ik naar oplossingen wil gaan. Aan uw partijpolitieke spel heeft niemand een boodschap. (*Applaus bij de N-VA. Rumor*)

Ik ben er zelf niet over begonnen, maar iedereen begint over de zesde staatshervorming. Het klopt dat dit land hopeloos complex in elkaar zit na de zesde staatshervorming. Dit kan geen excuus zijn om niet aan oplossingen te werken. We moeten af van volgende situatie: twee kinderen in de middelbare school zitten naast elkaar in de klas, de ene met een hartziekte die morgen kan worden geholpen en de andere met een verscheurd hart door wat ze heeft meegemaakt in haar kindertijd maar in de kou blijft staan. Daar moeten we vanaf! (*Applaus bij de N-VA*)

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Minister, in uw tweede betoog hoor ik enkele positieve punten en daar ben ik blij mee.

U reikt de hand om het decreet Integrale Jeugdhulp goed te evalueren. We moeten daar in de commissie dringend mee beginnen. We moeten dat doen om te vermijden dat die situaties zich nog zullen voordoen in de toekomst.

U geeft ook een aantal pistes aan om te vermijden dat kinderen nog nachten in de politiecel moeten doorbrengen, kinderen die daar niet thuishoren, kinderen die een psychiatrische problematiek hebben en die moeten worden geholpen. Dat moet van ons allemaal samen hier de eerste verantwoordelijkheid zijn. Wij zullen die in ieder geval nemen.

Minister, we zullen met heel veel graagte in de commissie de volgende dagen en weken daarover verder discussiëren. (*Applaus bij Open Vld en CD&V*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld. (*Rumor op de publiekstribune*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– De vergadering wordt geschorst om 15.02 uur.

– De vergadering wordt hervat om 15.03 uur.

ACTUELE VRAAG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de bezorgdheden van de Vlaamse lokale bibliotheken

ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de overheveling van de middelen uit het cultuurbudget naar het Gemeentefonds

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, de bibliotheken en de culturele centra zijn bezorgd en misnoegd omdat ze bang zijn dat de middelen die vandaag van het lokaal cultuurbeleid overgeheveld worden naar het Gemeentefonds, niet meer zullen worden aangewend voor cultuur. De gemeente heeft nu de keuze hoe ze die middelen wil inzetten.

Uit cijfers weten we dat 50 procent van de jongeren gebruikmaakt van de bibliotheek. We zien dat dat voor hen vaak de eerste keer is dat ze met boeken in aanraking komen. Heel veel jongeren die thuis geen studieplek hebben, gaan naar de bib om te studeren. Heel veel jongeren die geen boeken kunnen kopen, gaan naar de bib. Ouderen gaan naar de bib om hun krantje te lezen, maar ook om sociaal contact te hebben.

Dat creëert ongelijkheid, omdat je twee groepen gaat creëren: zij die naar de bibliotheek en naar de culturele centra kunnen gaan, en anderen die dat niet kunnen doen. U geeft zelf toe dat u niet uitsluit dat er bibliotheken zullen worden gesloten. Dat hebt u toegegeven in De Zevende Dag; dat hebt u toegegeven in andere media.

Minister, ik moet eerlijk zeggen dat ik daarvan schrik. Ik dacht dat wij bondgenoten in de cultuur waren. Ik dacht dat u zou opkomen om ervoor te zorgen dat er geen bibliotheken zouden worden gesloten. In plaats daarvan zegt u: ik weet dat dat zal gebeuren. We weten ook dat er heel wat wijkbibliotheken gesloten zijn tussen 2003 en 2011. Minister, wat gaat u doen om tegen te gaan dat bibliotheken gesloten worden? (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, geheel ter informatie: 'Boekmancahier', dat deze ochtend in mijn bus viel, een Nederlands blad over cultuurbeleid, heeft een heel themanummer over de bibliotheek van de toekomst. Dat kan inspirerend zijn. Ik raad het u absoluut aan. De titel op de eerste pagina is: 'De openbare bibliotheek verbindt.' Om maar te zeggen dat het meer is dan een huis van boeken alleen.

Mijn vraag gaat een stuk verder dan dat. De gemeente moet morgen geen bibliotheek meer hebben. Ik hoop dat de barbaren die hun bibliotheek gaan afschaffen, niet talrijk zullen zijn.

Wat echter eigenlijk kwalijker is in deze evolutie, is dat het oormerken van sectorale subsidies helemaal verdwijnt. De openbare bibliotheek, het cultuurcentrum, het jeugdwerk, de sportinfrastructuur zijn de resultante van een Vlaams impulsbeleid met beperkte middelen, en met veel gemeentelijke middelen, maar er werd samengewerkt. De voorbije veertig jaar hebben we – nietwaar, collega Van Dijck – in Vlaanderen een fantastisch palet aan voorzieningen voor sport, cultuur en jeugd gecreëerd. We gaan dat oormerken wegnemen.

Kijken we eens naar datzelfde Nederland, waar dat oormerken is weggehaald, waar overigens de bibliotheekverplichting nog altijd bestaat. Ook in de nieuwe wet met betrekking tot de openbare bibliotheken van minister Bussemaker blijft dat verplicht. U kent dat uiteraard goed. Dat oormerken weghalen zal niet meteen een groot effect hebben, maar na deze beleidscyclus van de gemeenten zal dit beetje bij beetje verdwijnen, zoals in veel andere domeinen en op veel andere plaatsen. Het samenwerkingsverband tussen Vlaanderen en de lokale besturen heeft dat fantastische palet gerealiseerd. Ik ben zelf een kind van die initiële beleidsinspanningen van de ministers Van Mechelen en De Backer, van Luc Martens zelf, die nu voorzitter is van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

Minister, dat we die evolutie inzetten, doet me dus pijn. Is het dan echt een schande dat Vlaanderen iets vraagt – en dit weliswaar mee betaalt – aan de lokale besturen voor bijvoorbeeld een openbare bibliotheek of een cultuurcentrum, dat het met de gemeenten samenwerkt? Gaan we die meerwaarde nu echt opofferen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Caron, ik zal zo meteen op uw vraag antwoorden. Mevrouw Idrissi, ik zal niet meteen op uw vraag antwoorden, omdat ik denk dat die vanuit uw perspectief zonder voorwerp is. Ik heb hier namelijk het sp.a-verkiezingsprogramma mee. Ik verwijs naar de pagina's 279 en 280 en de resoluties 1234 en 1235. Voorzitter, ik citeer er kort uit: "De Vlaamse overheid centreert tal van bevoegdheden die volgens sp.a beter op het lokale niveau uitgeoefend kunnen worden. (...) Het voorgaande impliceert dat de Vlaamse overheid de bevoegdheden en het volledige bijhorende budget moet overdragen aan de lokale besturen." (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Idrissi, u bakt ze graag bruin, dat weet ik, maar het moet niet al te gek worden.

Mijnheer Caron, ik antwoord graag op uw vraag, die zeer pertinent is. Wat we gemeen hebben, denk ik, is dat we allebei van boeken houden. Wat we gemeen hebben, is dat we allebei van bibliotheken houden. Wat we gemeen hebben, is dat we willen dat die bibliotheken blijven bestaan. Die bibliotheken móeten ook blijven bestaan. Er is ook een actie aan de gang. Het emotionele debat dat nu naar boven komt, bewijst ook dat de bibliotheek, die een beetje naar de periferie van het culturele debat was verdwenen, volledig terug is. Zeer goed. Dat bewijst ook mijn stelling, waarover we het niet eens zijn, namelijk dat de Vlaamse bibliotheken zullen blijven bestaan. U hebt echter geen glazen bol, en ik heb er ook geen.

Ik kan u alleen een aantal argumenten geven waaruit ik afleid dat de Vlaamse bibliotheek dermate verankerd is dat we niet meteen moeten vrezen. Ten eerste betalen de gemeenten al jaren lang het leeuwendeel van die bibliotheken, met plezier en uit eigen zak. Ten tweede hebben de jongste jaren zeer veel bibliotheken het licht gezien. Ik noem er enkele, alleen maar van de jongste zes maanden: Heusden-Zolder, Lummen, Bilzen, maar ook Ganshoren en Roeselare. Er staan er nu ook een aantal op stapel, in Aalst, Mechelen, Gent, Beerse, Hechtel-Eksel en Strombeek-Bever.

Ik denk dus dat het nog niet meteen de verkeerde kant uitgaat. Ik zie ook dat de Franse Gemeenschap de bibliotheekplicht heeft afgeschaft, en dat sindsdien het aantal bibliotheken nog steeds in stijgende lijn is gegaan.

Het echte inhoudelijke debat dat ik de komende maanden graag met u in de commissie wil voeren, betreft de vraag hoe we mee de bibliotheek van de toekomst vorm en inhoud kunnen geven. Bij ons kun je immers twee dingen zien. Ik heb dat al gezegd in de commissie. We zien dat er eigenlijk minder ontleningen zijn. Dat ligt vaak aan het feit dat er minder cd's worden ontleend. Wat het boek betreft, is dat wat diffuser. Anderzijds zijn er de jongste jaren wel veel meer bezoekers in onze bibliotheken. Heel die discussie over de belevingsbibliotheek – kijk naar ARhus in Roeselare, kijk naar Muntpunt – is nog een zaak van vallen en opstaan en van zoeken, maar dat is het echte debat. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de Vlaamse lokale bibliotheek, die momenteel sterk is verankerd in alle gemeenten, in de harten van de Vlamingen verankerd kan blijven? Ik heb daar alle vertrouwen in. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik ben blij en tegelijkertijd een beetje verwonderd. U citeert uit het sp.a-partijprogramma, maar u doet dat onvolledig.

Wij hebben gezegd dat die middelen naar het Gemeentefonds moeten worden overgeheveld.

We hebben er ook bij gezegd, in de paragraaf die u niet hebt voorgelezen, dat die middelen geoormerkt moeten worden, dat ervoor moeten worden gezorgd dat de middelen die vandaag voor cultuur bestemd zijn, ook naar cultuur gaan. (*Applaus bij sp.a*)

U haalt dat citaat aan, minister, omdat u niet antwoordt op mijn vraag wat u zult doen om tegen te gaan dat bibliotheken gesloten worden. U weet dat vandaag al één vijfde van de wijkbibliotheken gesloten wordt. U kunt dat heel simpel doen door de middelen te oormerken, maar dat doet u niet. Misschien omdat u dat niet mag van uw collega's? (*Applaus bij sp.a*)

De heer Bart Caron (Groen): Minister, we hebben in Vlaanderen een slechte traditie van regelnevelij, dat weten we allemaal. Ik zou de heer Van Dijck even willen zeggen dat we op het vlak van het sportbeleid de gouden medaille hebben gewonnen. De bemoeienis bij het lokaal sportbeleid ging veel te ver en dus moeten we inderdaad een belangrijke stap terugzetten. De vraag is of de pendel helemaal van hier naar ginder moet. Het voorbeeld dat gemeenten tussen 60 en 80 procent betalen voor een bibliotheek of een cultuurcentrum, is juist. Dat is vanaf dag 1 zo geweest, het is net die samenwerking die ervoor heeft gezorgd dat we dit landschap hebben. En nu gaat u één van de twee samenwerkende partners van zijn verplichting ontslaan – dat is nog het minste – maar ook van zijn drive, van de stimulansen die Vlaanderen geeft.

Ik vind dat jammer, want de bibliotheek moet een nieuwe toekomst hebben. Ik lees even wat titels voor: 'De fysieke eenheid en digitale bibliotheek als twee-eenheid', 'De educatieve evolutie', 'Buiten de fysieke muren treden', 'Bibliotheek en community building', 'Overheid en bibliotheek'. Het zijn allerlei evoluties waar de sector niet blind voor is. Lees maar eens wat de bibliotheeksector daar zelf over zegt. Er gebeuren fantastische dingen, we kunnen sterk vooruit, maar ik zou het partnerschap echt niet graag verliezen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, noch mevrouw Idrissi, noch de heer Caron heeft een baard, maar het zijn wel beiden onheilsprofeten en die werden vroeger het land uitgejaagd. Dit geheel terzijde.

Niemand stelt de openbare bibliotheek in vraag, ook de gemeenten en lokale besturen niet. Ik heb dit al eens gezegd, dit is een déjà vu van de begrotings-besprekingen: er is vanuit Groen en nu blijkbaar ook vanuit sp.a, heel weinig vertrouwen in het lokale bestuur. Wij hebben dat vertrouwen wel.

U hebt het over de verplichting, mevrouw Idrissi. Kijkt u even naar mijn eigen stad, waar sp.a in het bestuur zit. Daar werden filialen gesloten, ondanks de verplichting. Wij waren daar tegen, maar dat is natuurlijk een andere discussie.

Het gaat niet om de verplichting. Het gaat om de kwaliteit van de bib. We moeten daarbij kijken naar de nieuwe evoluties, daarin hebt u gelijk. We moeten erop inspelen dat een bibliotheek meer is dan een boekerij, dat het ook andere functies kan bevatten. Ik denk aan Canada, waar er vaak een boekhandel is binnen de bibliotheek. Er zijn verschillende mogelijkheden waar we moeten op inspelen. Dat wordt de uitdaging. Die twee moeten we combineren. En ik denk dat de minister nog wel zal toevoegen met welke innovatieve zaken hij het probleem wil verhelpen.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, minister, het debat hier en de afgelopen dagen over de bibliotheken lijkt wel een promocampagne voor de bibliotheek. Alleen al daarom is het een positief gegeven.

Toch lijkt enige nuancering op zijn plaats. Een aantal collega's zeiden het al maar ook mijn fractie is er absoluut van overtuigd dat we er vertrouwen in moeten hebben dat de lokale besturen ook wanneer dat niet moet, zullen blijven investeren in de bibliotheek, net zoals ze in het verleden hebben gedaan.

De bibliotheken moeten inderdaad een laagdrempelige plek zijn waar het boek centraal staat, maar ze zijn veel meer, ook dat werd hier al aangehaald. Een bibliotheek is een plek van ontmoeting, van informatievergaring en zo verder.

Minister, u haalde het al even aan, maar voor mij is het cruciaal dat we nadenken over hoe we de bibliotheken verder kunnen ondersteunen. Heel cruciaal daarin lijken me de rol van Lokaal, Cultuur en Steunpunt (LOCUS) enerzijds en die van de Vlaamse administratie anderzijds.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Voorzitter, minister, in navolging van wat de heer Meremans daarjuist zei: ik geloof wel in de lokale besturen. En iedereen hier in het halfrond gelooft in de bib van morgen. Het is in die bib van morgen dat we moeten investeren.

Ik verwijs even naar de ervaringen die ik in Aalst heb vanuit de oppositie. Daar proberen we samen met de meerderheid te werken aan het uitbouwen van een zo goed mogelijke bibliotheek van de 21e eeuw. Daar moeten we op inzetten.

Mevrouw Idrissi, toen het in uw uitleg ging over de lokale besturen, vroeg ik me af hoeveel lokale sp.a-besturen al hebben besloten om wijkafdelingen te sluiten en om niet in te zetten op de bibliotheek van de 21e eeuw. Het is voor die bibliotheek dat we moeten gaan en daaraan zal onze minister meehelpen. *(Applaus bij Open Vld)*

Minister Sven Gatz: Mevrouw Bastiaens, er zijn twee zaken die we bijkomend kunnen doen in de ondersteunende rol. We monitoren nu een aantal zaken en dat gaan we blijven doen. We willen blijven weten hoeveel ontleningen er zijn. We willen ook een dieptezicht krijgen op waarom er minder ontleningen zijn, wat minder en wat meer wordt ontleend. We willen ook weten wat het publieksbereik is van de bibliotheken. Dat zijn essentiële zaken die we zullen blijven doen. Dat zal het debat blijven stimuleren, ook in de commissie Cultuur.

Uw tweede suggestie is zeker de juiste. Op dit ogenblik zijn er nog altijd steunpunten, LOCUS voor het lokale cultuurbeleid en Bibnet voor de lokale bibliotheken, die gefusioneerd zijn en die, in de zoektocht naar de bibliotheek van de eenentwintigste eeuw, verder de nodige coaching en ondersteuning kunnen geven aan die lokale bibliotheken. Er zijn dus wel degelijk instrumenten die ervoor zorgen dat we het positieve debat dat we nu voeren – ik beschouw dit als een positief debat –, kunnen voortzetten.

Niemand van ons hier wordt als nationaal politicus door de burger vertrouwd. Maar wanneer u en ik ons petje van lokaal politicus op hebben, dan genieten we in de statistische indicatoren van Vlaanderen plots veel meer vertrouwen. Ik zal u helpen, u zult mij helpen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, uw antwoord stemt me treurig en verontwaardigt me ook. Het lijkt wel alsof u antwoordt als minister van lokale besturen en niet als minister van Cultuur. Als minister van Cultuur moet u er

proactief voor zorgen dat geen bibliotheken kunnen sluiten. Hoe kunt u dat doen? Het kost u nul komma nul euro. Zorg ervoor dat de middelen die vandaag naar het Gemeentefonds gaan, worden geormerkt voor cultuur. Dat doet u niet en dat betreurt ik ten zeerste. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Bart Caron (Groen): Tussen een keizer-koster en een nihilist is er een groot verschil. Minister, het is een echte schande dat Vlaanderen een aantal maatschappelijke ontwikkelingen stimuleert. Is het een schande dat we opleggen dat sociale zorg een grondrecht is en door OCMW's moet worden ingevuld? Is het een schande dat de federale overheid oplegt dat er in veiligheid moet worden voorzien en dat er daarvoor een politiekorps moet zijn in de gemeenten? Is cultuur dan ook geen basisrecht dat we vanuit Vlaanderen met zekere zorg mogen omkaderen en verplichten – ik wil mild zijn – maar minstens stimuleren? (*Applaus bij Groen en sp.a*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de kernopdrachten van de VRT

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de sportverslaggeving op de openbare omroep VRT

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, u was het voorbije weekend behoorlijk op dreef in de media. U hebt meermaals gestipuleerd dat in de nieuwe beheersovereenkomst van de VRT ontspanning en sport zullen verdwijnen uit de kernopdrachten van de openbare omroep. Informatie, duiding en cultuur moeten de kernopdrachten worden van de VRT.

Tot daar niets nieuws onder de zon, want de afgelopen maanden hebben we hier heel veel over gediscussieerd. U hebt vele keren dezelfde positie ingenomen en ik heb vele keren gezegd dat ik dat geen goed idee vind.

Ik heb twee bedenkingen. Ten eerste: met die uitspraken doet u een grote voorafname op de stakeholdersbevraging die nu loopt. Ik had gehoopt dat u wat meer terughoudendheid aan de dag zou leggen, en kijken wat er vanuit de stakeholders wordt verwacht.

Ten tweede: ik weet niet waar u het haalt als u zegt dat u gaat terugplooiën op de kernopdrachten van de VRT, namelijk informatie, duiding en cultuur. Al in 1948 heeft Lord Reith, de godfather van de BBC, gezegd dat de taak van de BBC 'to inform, to educate and to entertain' was. Entertainment, ontspanning behoort tot de kernopdrachten van de VRT.

Nu, waar ik dit weekend wel van achteroverviel, is van uw mening dat de VRT in uw aanvoelen momenteel evolueert naar een sport- en entertainmentzender. Ik zou graag weten op welke gegevens u zich baseert om die scheve verhouding die er volgens u bestaat, te stellen. Als u mij dat kunt vertellen, ben ik eigenlijk ook heel benieuwd naar hoe die verhouding voor u idealiter zou moeten zijn.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, zondag bij het ochtendgloren – collega Segers zei het al – trok u de discussie op gang over de nieuwe beheersovereenkomst van de VRT. Nog in de wachtrij bij de bakker, zag ik dat de mensen die voor mij stonden rood aanliepen en dat hun handen begonnen te beven

toen zij in De Zondag lazen dat de VRT de Ronde van Vlaanderen niet meer zou uitzenden. Voor mij stond een man in wielertoeristenpak. De man zeeg neer, ik ben eroverheen moeten stappen om mijn pistolets in ontvangst te nemen. (*Gelach*)

Minister, u hebt dus een en ander op gang getrokken. U stelt de vraag hoeveel aandacht de openbare omroep nog moet besteden aan sport. Moet de openbare omroep nog mee bieden op evenementen waarvoor de commerciële omroepen misschien belangstelling hebben?

Minister, het voorbeeld van de Ronde van Vlaanderen was volgens mij slecht gekozen. De Ronde is een monument in Vlaanderen. Ze is veel meer dan sport, ze is ook cultuur, erfgoed, emotie, identiteit. Ze is eigenlijk wat de Elfstedentocht is voor Nederland, maar dan gelukkig elk jaar.

De openbare omroep heeft, zeker wat wielervedstrijden betreft, een bepaalde expertise die andere zenders misschien nog missen. Ik denk dat je met voetbalwedstrijden een eind verder komt dan met wielervedstrijden. Dus als u iets wilt laten schieten: misschien een stuk van die koek? Dat zal echter allemaal niet zo gemakkelijk zijn. We weten bijvoorbeeld dat de VRT nu al de rechten heeft verworven voor het Wereldkampioenschap 2018-2022 via de European Broadcasting Union (EBU). Dat zijn dus allemaal zaken op lange termijn.

Minister, dat u met een goed gemikte knuppel in het hoenderhok wielertoeristen doet neerzigen bij de bakker, doet vermoeden dat u zelf al een scherp idee hebt van waar u naartoe wilt met de plek van sport bij de openbare omroep. Ik zou zeggen: als u die visie hebt, wilt u die vandaag dan al met ons delen? Ik dank u.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Segers, met plezier zal ik u antwoorden, al is het amusant dat u als socialiste naar de Lords uit het Britse Hogerhuis teruggrijpt om uw gelijk te halen. (*Opmerkingen van mevrouw Katia Segers*)

U kent als geen ander de verbondenheid van sport en entertainment ten opzichte van informatie en cultuur. Ik heb uw vraag goed begrepen.

De hele discussie – en dat heb ik ook willen zeggen in het interview waarnaar u beide verwijst – is dezelfde als diegene die we tot nu hebben en hebben gehad in de beleidsnota. Met andere woorden, de Heilige Drievuldigheid informatie, cultuur, sport en entertainment wordt voor mij op een andere manier ingevuld. Informatie en cultuur zijn de kernopdrachten en ze zullen worden ondersteund door sport en entertainment.

En natuurlijk zal er voldoende sport zijn en blijven op de VRT. Dat is ook nooit in vraag gesteld. Dat is om twee redenen zo. Ten eerste is het zo dat sport op de openbare omroep in al zijn facetten een voorbeeldkarakter kan hebben en mensen kan aanzetten om te sporten: sociaal belangrijk, gezondheidsaspect enzovoort. Ten tweede zijn er meer en meer sporten die de uitzendingen nodig hebben voor hun commercieel businessmodel. Ik ben mij perfect bewust van al die zaken.

De vraag die nu voorligt, is hoe alles zich tot elkaar moet verhouden. De VRT beraadt zich naar aanloop van de gesprekken over de beheersovereenkomst over zijn informatie- en cultuuropdracht – daarover zouden we het zeker kunnen hebben – en zeker en vast over zijn sport- en entertainmentopdracht. Al die zaken komen weldra samen in het parlement, in de commissie Media. Daarvoor zijn de nodige voorbereidingen al getroffen.

We zullen inderdaad de benchmarkstudie met de andere openbare omroepen – grote en kleine – in Europa afwachten. We zullen de publieks- en stakeholdersbevraging

afwachten. We zullen overal rekening mee houden. Ik heb in feite niets anders gezegd dan wat al in de beleidsnota stond. Mochten er daarover enige misverstanden hebben bestaan, dan heb ik die nu hopelijk uit de wereld geholpen.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): De voorbije maanden hebben we vooral discussie gevoerd over programma's die verdwijnen en over besparingen, en ik ben inderdaad blij dat u nu alle kaarten op tafel hebt gelegd. Het model van een openbare omroep dat u voorstaat, is een fundamenteel ander model dan dat wij voorstaan.

U vindt dat de VRT de gaatjes mag vullen die de markt links laat liggen. U wilt van de VRT een nichezender maken. Wij geloven daar niet in. Wij willen van de VRT een sterke, holistische openbare omroep maken, die er voor iedereen is. Hoe zullen we anders garanderen dat jongeren en laaggeschoolden aan kwalitatief goed nieuws geraken nadat u MNM hebt afgestoten? Want dat is toch een van uw plannen? Hoe zullen we ervoor zorgen dat ook de zwaksten toegang hebben tot hoogwaardige informatie, wanneer de VRT zijn online content niet langer mag aanbieden? Hoe zult u ervoor zorgen dat 'kleine' sporten, zoals sporten voor vrouwen, waar nu op wordt bespaard, ook wat graantjes kunnen meepikken? Het betreft fundamentele keuzes, en u maakt er andere dan wij. *(Applaus bij sp.a)*

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Mevrouw Segers, ik heb de minister niet horen zeggen dat hij een nichezender wil. Als hij dat wél zou doen, dan zou ik daar wellicht ook kanttekeningen bij maken. Uw visie zoals u die hier hebt verwoord, staat niet zo veraf van de onze, minister. Ook wij geloven in een brede taakstelling voor de openbare omroep. Informatie en cultuur staan centraal, maar met voldoende aandacht voor ontspanning en sport. Ik zei het al vaak: wat ons betreft, moet elke belastingbetaler zich kunnen terugvinden in de openbare omroep. Grote sportevenementen moeten gecoverd worden, maar er moet ook aandacht uitgaan naar de kleine, alsook naar cultuur met een kleine 'c' en Cultuur met een grote 'C'. Ook alle muziekgenres moeten aan bod komen, van de Koningin Elisabethwedstrijd tot Slongs Dievanongs.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Het addendum van de beheersovereenkomst 2015 ligt op de tafel van de Vlaamse Regering. Wordt daar al een richting uitgetekend over de plaats van sport bij de openbare omroep?

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik denk niet dat hier iemand zit die elke week de tv-programma's van de openbare omroep uitpluist om na te gaan of die evenwichtig zijn samengesteld. Maar ik denk wel dat we allemaal aanvoelen dat er een zeker onevenwicht is. Er gaat veel aandacht uit naar sport en ontspanning en eerder beperkte aandacht naar informatie en cultuur. Nochtans zijn informatie en cultuur de decretale vastgelegde prioritaire opdrachten van de VRT, sport en ontspanning zijn slechts aanvullende opdrachten.

Ik begrijp dus uw aanvoelen, minister, dat er momenteel misschien te veel sportprogramma's worden gemaakt. Sport is nodig, maar het gaat vaak over dezelfde sport. Er is te weinig aandacht voor vrouwensporten, onlangs is daarover in de commissie nog gedebatteerd. Minder gekende sporten komen nauwelijks aan bod. Het is geen slechte zaak dat het evenwicht wordt hersteld en we daarover nadenken, in het licht van de redactie van de nieuwe beheersovereenkomst.

Ik heb ook een vraag. In het regeerakkoord staat dit: "Alvorens een nieuwe beheersovereenkomst met de VRT af te sluiten, zullen we de openbare opdracht van de VRT in een gewijzigd medialandschap evalueren." Ik meen te weten dat die evaluatie er nog niet is. Minister, op wat steunt u bijgevolg uw uitspraken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Voorzitter, minister, collega's, toen ik me vorige zondag uit mijn wielertoeristische outfit had gewurmd, schrok ik van het interview dat in De Zondag stond. Het gaat niet over wel of geen entertainment. Het gaat over de ratrace naar de kijkcijfers. Het gaat over welke kwaliteit we willen – op het vlak van informatie, maar ook op het vlak van entertainment en cultuur.

Wat willen we? We willen een openbare omroep die de beste wil zijn, maar die niet noodzakelijk op alle terreinen de grootste wil zijn. De discussies over de kleine sporten, de muziekdiversiteit op de radio of het afvoeren van programma's zoals Joos gaan in feite allemaal over de ratrace. Dat is niet gezond. Ik denk dat de VRT ook in het eigen hart moet kijken en op het vlak van kwaliteit ambitieus mag zijn. Vanzelfsprekend zullen informatie en cultuur dan naar voor worden gehaald. Terzake om 23 uur en het afvoeren van Reyers Laat zijn voorbeelden van een doorgeslagen popularisering. We zijn daar geen voorstander van.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Segers, u doet uw best om de afstand tussen ons over de visie op de VRT zo groot mogelijk te maken, maar wat ons bindt is in elk geval dat wij nog altijd een sterke openbare omroep willen. Ik kan dat hier elke week komen herhalen, ik heb dat ook in het verleden al gezegd naar aanleiding van elke actuele vraag over de VRT en ik heb dat ook in de commissie gezegd. Ik hoop dus dat u me begrepen hebt.

Mevrouw Brouwers, vorige week heb ik in de commissie gezegd dat in de studie over de stakeholdersbevraging en de benchmark ook staat dat de onderzoekers zullen bekijken wat de positie is van de VRT in het gewijzigde medialandschap. Dat is niet onbelangrijk omdat de VRT belangrijk is op zich, als sterke openbare omroep, maar ook als kloppend hart of in elk geval als centrum van een Vlaams ecosysteem van de media. Dat debat zullen we hier telkens opnieuw voeren en dat is ook de reden waarom de VRT een belangrijke en sterke openbare omroep moet en zal blijven.

Sportliefhebbers te lande, de Ronde van Vlaanderen zal nog zeer lang uitgezonden worden op de openbare omroep, en terecht, net zoals een aantal andere belangrijke sportmanifestaties. Naar aanleiding van een aantal parlementaire vragen de laatste maanden heeft de VRT een aantal nieuwe engagementen naar voren geschoven om kleinere sporten meer aan bod te laten komen. Het gaat over dat evenwicht dat wij met zijn allen zullen zoeken en vinden en waar wij in alle sereniteit tijdens de komende weken en maanden het debat over zullen voortzetten.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, in woorden herhaalt u elke week dat u een sterke VRT wilt, maar in de feiten zie ik iets anders. U hebt heel zware besparingen opgelegd. Alle keuzes die u nu maakt, wijzen erop dat u de vleugels van de VRT wilt knippen om vervolgens de vraag te stellen waarvoor wij de VRT nog nodig hebben. Dat is mijn ongerustheid.

Mevrouw Brouwers, mijn vraag aan minister Gatz was precies waarop hij zich baseert. De VRM monitort jaarlijks de manier waarop de VRT de beheers-overeenkomst naleeft, de VRT slaagt daar met glans in.

Minister, mijn angst is dat u de vleugels van de VRT zou knippen. Het succes van de VRT zit precies in die gezonde mix tussen alles wat entertainment is, kwalitatief nieuws, goede duiding, voldoende sport. Laat ons dat vooral behouden. Wij hebben een sterke VRT nodig, en dat is geen luxe maar een noodzaak. *(Applaus bij sp.a en bij Groen)*

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, ook wij willen een sterke VRT, een openbare omroep die bouwt aan een hechte Vlaamse en weerbare

samenleving. Ik denk dat we elkaar daarin vinden. Mevrouw Segers, ik denk dat zelfs wij elkaar daarin vinden.

We moeten het hebben over die beheersovereenkomst. We hebben die discussie vrij vroeg gestart. Minister, u bent begonnen, zondag bij de bakker. We hebben daar nog wat werk voor de boeg, zowel in het parlement als in de regering. Ik heb het gevoel dat we allemaal staan te popelen om daar ons licht over te laten schijnen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Tom Van Grieken aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de nieuwe initiatieven van de minister om de radicalisering van moslimjongeren in het onderwijs aan te pakken

De voorzitter: De heer Van Grieken heeft het woord.

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, de voorbije dagen hebt u verschillende nieuwe voorstellen gelanceerd die via het onderwijs zouden moeten bijdragen tot de strijd tegen de radicalisering van moslims. Tot daar ben ik al heel blij, want ik heb hier een heel debat aangehoord over radicalisering zonder dat daarin het woord islam of moslims viel.

U lanceerde al het aanspreekpunt waar directie en leerkrachten terecht kunnen, maar nu wilt u blijkbaar vooral inzetten op het versterken van die zogenaamde gematigde islam. U wilt een team van islamleerkrachten samenstellen dat naar scholen komt. En u wilt zelfs de inspectie van het departement Onderwijs op stage sturen bij de inspectie van de Moslimexecutieve en omgekeerd.

Ik vrees dat deze allicht goed bedoelde initiatieven weinig zoden aan de dijk zullen brengen en dat het zal blijven bij een sympathieke babbel, want dat is tenslotte de bottomline van al die initiatieven. Ik vrees dat die initiatieven tekort zullen schieten om het probleem van het uitdijend moslimextremisme in te dijken.

U wekt met uw voorstel nog steeds de indruk dat het hier gaat om kwajongens, een soort van islamitische Kwik en Flupkes. Wat nu naar mijn oordeel vooral nodig is in Vlaanderen, en wat u als minister effectief kunt doen, is het detecteren van aanstokers, het blootleggen van netwerken. Laten we misschien eens al die moskeeën doorlichten, en laten we de ambtenaren en leerkrachten die verdachte zaken en/of extremistisch gedrag vaststellen, dit eens verplicht laten melden aan het meldpunt. Laten we onze vrije samenleving, die we toch willen verdedigen en die ons zeer dierbaar is, mobiliseren in de strijd tegen het moslimextremisme dat onze samenleving bedreigt.

Minister, bent u van oordeel dat de halfzachte initiatieven die u hebt aangekondigd volstaan om het islamradicalisme een halt toe te roepen? Of bent u bereid om samen met de rest van de Vlaamse Regering in te gaan op de suggesties die ik zonet heb gedaan?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Van Grieken, dank u voor uw vraag. U weet dat niet alleen de Vlaamse Regering maar ook dit hele Vlaams Parlement in de voorbije periode zeer actief is geweest en met zeer veel zorg en aandacht de hele problematiek van de radicalisering opvolgt. Er zijn hoorzittingen geweest, er wordt door een bijzondere commissie gewerkt aan een resolutietekst, wij hebben in de Vlaamse Regering een coördinerend minister aangesteld en minister Homans werkt aan een actieplan voor preventie van radicalisering dat in de komende weken door de Vlaamse Regering wordt gefinaliseerd.

Voor mij was gisteren inderdaad een bijzondere dag omdat op initiatief van de Franse minister van Onderwijs een bijzondere Europese raad werd georganiseerd waar alle Europese ministers 'good practices' hebben uitgewisseld over hoe onderwijs een steentje kan bijdragen in de strijd tegen radicalisering. Het gaat hier dus niet om één maatregel die alles oplost, maar om zaken die voor jongeren op de schoolbanken voor preventie kunnen zorgen.

De mooiste zin die ik daar heb gehoord, is dat werken aan tolerantie de beste preventie is tegen radicalisering. *(Opmerkingen van de heer Stefaan Sintobin)*

Dat was trouwens ook een mening die werd gedeeld door alle daar aanwezige bevoegde ministers. In dat kader heb ik gisteren de suggestie gedaan of het initiatief aangemeld waarover onze mensen het samen met de Moslimexecutieve eens zijn geworden, dat drie maatregelen kunnen worden genomen, bovenop alles wat het onderwijs al doet.

Naar de eerste maatregel hebt u net verwezen: de islaminspectie gaat inderdaad samen met onze inspectie aan wissellende dingen doen. Zo kunnen wij zeer goed weten – en dat is van belang – hoe zij hun inspecties aanpakken. Dat kan nog verbeteren. Ten tweede is het zo dat er een meldpunt is, maar dat men in bepaalde scholen echt vraagt naar islamleraren die met leraren komen spreken. We hebben een netwerk van vijftien tot twintig leraren die bereid zijn om effectief naar scholen te gaan om daar met jongeren te spreken. We hebben dat nu al twee keer toegepast in de scholen, en we willen dat versterken. Ook dat is een zeer belangrijke boodschap. Ten derde is het mijn bedoeling om in de komende weken een rondetafel te organiseren met islamleerkrachten om een aantal pijnpunten te bekijken en om te bekijken hoe vanuit de aangeboden geloofsovertuiging de kiemen van radicalisering kunnen worden weggenomen.

Het gaat hier dus niet om één op zich staande maatregel maar om aanvullingen op een bestaand beleid en om zaken die passen in de nota die coördinerend minister Homans voorbereidt en die hopelijk zeer goed zullen passen binnen datgene waarmee het Vlaams Parlement bezig geweest is en dat het Vlaams Parlement aan het finaliseren is. Ik kijk nu in het bijzonder naar de voorzitter van de commissie.

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, ik vind dat meldpunt te vrijblijvend. Er moet een meldingsplicht zijn voor leerkrachten. Die leerkrachten en ambtenaren zijn uw ogen om islamextremisme op te sporen. Zij moeten een meldingsplicht hebben. Ik betreur dan ook het voorval in de school in Aalst, waar die brave leerkrachten aan de schandpaal werden genageld.

De gematigde islam versterken? Ik vind dat maar iets raars, ik weet niet wat u daarmee bedoelt, met 'gematigde islam'. U zult daarvoor geen steun vinden bij mijn partij.

En dan, ik had dat ook genoteerd: 'werken aan tolerantie is de beste preventie'. Nog toleranter, minister. We hebben al halalvlees op scholen, we hebben al imamopleidingen, we hebben gescheiden zwemmen, we hebben islamlessen en al bijna duizend islamleerkrachten, en scholen doen uitstapjes naar moskeeën die zelfs de test van de staatsveiligheid nog niet doorstaan.

Hoe groter de dreiging van het moslimextremisme, hoe toleranter wij moeten zijn. Sorry, daar doen ik en mijn partij niet aan mee. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Mevrouw Nadia Sminate (N-VA): Het is duidelijk, minister, dat u de sense of urgency voor deze problematiek, zoals die ook beschreven staat in de conceptnota van uw collega, goed begrepen hebt. Ik ben ervan overtuigd dat het onze taak is

om op alle beleidsdomeinen en beleidsniveaus onze verantwoordelijkheid te nemen. En neen, mijnheer Van Grieken, het is niet deze ene maatregel die ervoor zal zorgen dat er geen geradicaliseerde jongeren meer zullen zijn. We moeten komen tot een geïntegreerde aanpak.

Alle ministers hebben hier bewezen dat ze op dezelfde lijn zitten. Het is overigens een voorstel geweest van minister-president Bourgeois. Dus, minister, ik ben zeer positief gestemd dat u hierin mee stapt. Ik dank u daar ook voor. Het is belangrijk dat we tonen dat we niet enkel acties willen ondernemen op lange termijn, maar ook waar we nu actie willen ondernemen. Ons voorstel van resolutie werkt ook in die richting. Zowel de regering als het voltallige parlement werkt in die richting. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Mijnheer Van Grieken, als uw partij het echt meent met deze materie en acties wil ondernemen, dan wacht ik op uw voorstellen over de rol en de plaats van de islam in onze maatschappij, op uw voorstellen voor preventie, op wat lokale besturen van de Vlaamse Regering mogen verwachten. Alle partijen hebben hun ideeën op papier gezet, zoals afgesproken in de commissie. Ik heb aan de voorzitter deze ochtend nog gevraagd waar de voorstellen bleven van de zesde partij. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

U hebt hier de mond vol over, u hebt kritiek op mensen die vooruit willen gaan, die voorstellen doen. Zelf doet u geen voorstellen, u verkoopt hier enkel wat populistische praat. *(Applaus)*

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, collega's van de meerderheid, voor de aanvullingen. Iedereen is het erover eens dat de strijd tegen extremisme en radicalisering op zeer veel fronten moet worden gevoerd. Er is een duidelijk curatief luik, waarin we zeer offensief te werk moeten gaan.

Maar, en we waren het er met alle ministers van de Europese Raad over eens, de basis om kiemen weg te nemen, om te verhinderen dat jongeren radicaliseren, daarin speelt het onderwijs een waardevolle rol vandaag en in de toekomst. Wat we wel proberen te doen aanvullend, is op de punten waar leerkrachten en schooldirecties problemen hebben of de strijd moeilijk aankunnen, extra ondersteuning aanbieden, op die plaatsen en bij die geloofsovertuigingen waar het het meest acuut is. Daarom heb ik het initiatief genomen om, zeker voor de moslimgemeenschap en in samenwerking met de Moslimexecutieve, een aantal extra zaken te doen. Ik hoop, collega's, dat onze scholen en onze jongeren die schoollopen, daar alleen maar wel bij zullen varen. Dank u wel. *(Applaus)*

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Sta me toe verbaasd te zijn, mevrouw Sminate. Het was toch uw voorzitter, die vlak na de aanslagen in Parijs zei dat we een streep trekken: tot hier en niet verder, en de oorzaak is de islam. Dat waren toch zijn gebalde uitspraken? En wat stel ik hier vast, als ik de minister ondervraag? We moeten nog meer toegevingen doen, we moeten nog toleranter zijn. *(Opmerkingen)*

Ik was hoopvol na de uitspraken van uw partijvoorzitter. Collega's van Open Vld, mijn partij wil niet meer toegevingen doen, wil niet nog meer toleranter zijn tegenover een ideologie die homoseksualiteit een ziekte vindt, tegenover een religie die mannen en vrouwen niet gelijkwaardig vindt. U wilt tolerant zijn tegenover een ideologie die geen scheiding van kerk en staat kent. Sorry, daar doe ik niet aan mee en daar doet mijn partij niet aan mee. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het bijsturen van het M-decreet, wat de waarborgregeling betreft

ACTUELE VRAAG van Jo De Ro aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de aangekondigde aanpassingen aan het M-decreet

De voorzitter: Mevrouw Krekels heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, wij hebben vernomen dat u dit weekend aanwezig was op de inclusiedag en dat u aangesproken werd door ouders en andere deskundigen die hun bezorgdheden hebben geuit over de ondersteuning vanuit het gewone onderwijs in functie van het M-decreet. Die bezorgdheden zijn niet nieuw. We hebben er al over gesproken bij de begrotingsbespreking en de bespreking van de beleidsnota. Ze waren toen wat verder weg en komen nu wat dichterbij.

De bijsturing van het M-decreet gaat over de waarborgregeling. We wilden van het M-decreet geen besparingsmaatregel maken, maar garanderen dat de 65.000 kinderen met een beperking, die nu in het buitengewoon onderwijs en in de inclusieprojecten zitten, de gepaste ondersteuning blijven krijgen. Die waarborgregeling garandeert het behoud van deze ondersteuning en is daarom heel belangrijk.

De aanvankelijke planning voor de waarborgregeling was om te bekijken welke verschuivingen er naar voren kwamen bij de februaritelling van 2015 en de februaritelling van 2016 om dan in het schooljaar 2016-2017 na te gaan welke middelen voor ondersteuning er zouden kunnen worden doorgeschoven van het buitengewoon onderwijs naar het gewoon onderwijs maar ook binnen het buitengewoon onderwijs vanwege de typeverschuiving. In de nieuwe planning baseren we ons enkel op de februaritelling van 2015 en kan de waarborgregeling reeds in het volgende schooljaar zijn aanvang vinden.

De bezorgdheden over de ondersteuning in het gewoon onderwijs zijn groot. Minister, hebt u op basis van enkel de februaritelling van 2015 een zicht op de praktische invulling ervan: de terbeschikkingstelling van personeel, de middelen die vrijkomen en hoe deze zichtbaar gemaakt kunnen worden voor de scholen? Kunt u hen geruststellen?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ongeveer een jaar geleden hebben we op het eind van een bewogen plenaire vergadering heel lang gedebatteerd over het M-decreet. Mijn fractie had toen heel veel bezorgdheden, niet omdat we absoluut oppositie om de oppositie wilden voeren, maar omdat we heel veel gesprekken hadden gevoerd met leerkrachten, directies, ouders en ook met kinderen. De voorbije dagen zijn sommige van die bezorgdheden opnieuw naar boven gekomen.

Er zijn ouders die meer inclusie willen. Het was de bedoeling van de toenmalige meerderheid om met het M-decreet meer inclusie te creëren. Dat was een goede bedoeling, en wij hebben destijds enkele voorstellen gedaan om dieper en verder te gaan. Er zijn ook de terechte zorgen van ouders en leerkrachten uit het buitengewoon onderwijs die niet willen dat het buitengewoon onderwijs wordt afgeschaft. Die vragen werden op tafel gelegd en werden de voorbije dagen door de mama's van Max, Jolien en Flo opnieuw op tafel gelegd.

Minister, ik heb regelmatig die zorgen aan uw voorganger en aan u meegedeeld. Ik vroeg me zelfs af of ik het niet te negatief zag, maar ik merk dat ouders voor kinderen die de beste zorgen van ons verdienen, bezorgd zijn en blijven.

Minister, onze fractie is blij dat u een opening hebt gecreëerd om aanpassingen aan het M-decreet te realiseren. Mevrouw Krekels had het al over de waarborgregeling, maar er zijn nog andere knelpunten. Onze fractie wil graag weten welke aanpassingen u ziet zitten om het M-decreet meer op maat van kinderen en ouders te brengen. *(Applaus bij Open Vld)*

Minister Hilde Crevits: Het klopt dat ik vorige zaterdag aanwezig was op een dag voor ouders die een zeer sterk pleitbezorger zijn van inclusief onderwijs. We hebben een heel goede discussie gehad. Je vindt er de twee 'spitsen'. Er zijn er die het fantastisch vinden dat hun kinderen zoveel mogelijk in het gewoon onderwijs terecht kunnen. Een paar weken voordien heb ik met een groep ouders gesproken die net het omgekeerde wilden. Ze vonden het eigenlijk verschrikkelijk belangrijk dat hun kinderen in het buitengewoon onderwijs school konden lopen.

De eerste conclusie die ik zaterdag heb getrokken, is dat sowieso de maat van het kind en bijgevolg van de ouders telt. Dat heb ik de ouders ook gemeld. Indien de ouders van een kind met een zware beperking met dat kind in het gewoon onderwijs terecht willen kunnen, zal dat sowieso een bijzonder groot engagement van hen vragen. Dat zal altijd zo blijven.

Het antwoord op de vraag of ik het buitengewoon onderwijs zwakker wil maken, is neen. Zoals ik al talloze malen heb verklaard, zal het buitengewoon onderwijs in de toekomst op bijzonder sterke wijze blijven bestaan. In de loop van de vorige legislatuur is het M-decreet goedgekeurd. We willen ervoor zorgen dat zo veel mogelijk kinderen een plaats in het gewoon onderwijs kunnen krijgen.

Ik heb de verslagen gelezen die de afgelopen dagen in de pers zijn verschenen. Ik wil niet op individuele gevallen ingaan. Dat lijkt me ook moeilijk. Ik ken de zorgen van die mensen niet. Ik kan naar hen luisteren, maar ik kan dat niet oplossen. We zullen vertrouwen moeten hebben in de goede werking van de CLB's. De CLB's zullen case per case nagaan hoe een probleem kan worden opgelost.

Mijnheer De Ro, u bent nogal licht over de vraag in verband met de waarborgregeling heen gegaan. Ere wie ere toekomt. U bent het die me, toen ik net minister van Onderwijs was geworden, het volgende hebt gezegd: "Crevits, kijk eens naar dat decreet." Allez, u hebt me wel als "mevrouw de minister" aangesproken. *(Gelach. Opmerkingen)*

U mag me ook Hilde noemen. *(Opmerkingen)*

Dat heb ik liever niet. Verkleinwoordjes zijn voor andere momenten. *(Gelach)*

Mijnheer De Ro, u hebt me gevraagd te kijken naar de waarborgregeling die in het decreet is ingeschreven. Mevrouw Krekels heeft net zeer goed uitgelegd wat er in het decreet over de waarborg staat.

De filosofie houdt in dat de middelen die we in kinderen investeren niet willen verminderen. Als er een beweging van het buitengewoon onderwijs naar het gewoon onderwijs is, willen we dat de omkadering en de budgetten effectief naar het gewoon onderwijs overgaan.

Volgens u is dat al aan de gang. We beschikken nu echter ook over de cijfers. Ik heb dit afgelopen zaterdag aan de ouders meegedeeld. Ik wist toen niet dat er pers in de zaal aanwezig was. Dat is op zich niet zo erg. Ik zal die cijfers nu in detail weergeven. Om die reden heb ik hier een papiertje bij me.

Als we de cijfers op 1 februari 2014 met de cijfers op 1 februari 2015 vergelijken, merken we dat in het buitengewoon lager onderwijs al 906 kinderen zijn verschoven. Dat is een daling van 10 procent in type 1. Als we de waarborgregeling pas volgend jaar laten ingaan, betekent dit effectief dat we dit jaar al 3 procent van de middelen zien verdwijnen. Om die reden heb ik zaterdag aangekondigd dat ik een dossier voor de begrotingscontrole zal opstellen. Dit is niet de filosofie of de bedoeling van het M-decreet.

Mijnheer De Ro, u hebt me dit gevraagd. Mevrouw Krekels, u hebt de commissie-vergadering bijgewoond. We beschikken nu over de cijfers. Het gaat om ongeveer 4500 lestijden in het lager onderwijs. We kunnen dit op twee manieren oplossen. Het Vlaams Parlement kan de datum met een jaar verschuiven, of we proberen tot een tijdelijke oplossing te komen.

Dit is perfect mogelijk. Door de tellingen in 2014 en 2015 kunnen we de aanvullende of bijkomende verschuivingen goed in kaart brengen. We weten dit nog maar heel recent. Ik weet het sinds 13 maart 2015. We hadden de cijfers opgevraagd. We zullen de komende weken nagaan op welke wijze we dit goed kunnen oplossen. Volgens mij wenst niemand in het Vlaams Parlement dat middelen verloren gaan vanwege de keuze die ouders maken om hun kind in het gewoon onderwijs en niet in het buitengewoon onderwijs school te laten lopen. *(Applaus bij CD&V)*

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Minister, ik ben blij met uw antwoord. Ik ben ook blij dat het, zoals de heer De Ro al heeft vermeld, mogelijk is nog een paar verschuivingen door te voeren. Die middelen kunnen een schooljaar vroeger in het gewoon onderwijs terechtkomen. Het gewoon onderwijs zal daar zeker heel dankbaar voor zijn. Ook voor een aantal ouders kan het een geruststelling zijn.

U hebt in uw antwoord ook even naar het CLB verwezen. Het M-decreet is sinds 1 januari 2015 van kracht. Ten gevolge van de invoering van die regelgeving enkele maanden geleden botsen we nu natuurlijk op een aantal problemen. De CLB's moeten de scholen vragen welke basiszorg, verhoogde zorg en uitbreiding wordt geleverd. Als een school dit niet kan aantonen, schrijft het CLB geen verslag. Er wordt verteld dat dit een van de zaken is waarop de scholen botsen. Er zijn verschillende manieren waarop hiermee wordt omgegaan. Misschien bestaat er op het werkveld onduidelijkheid.

De angst bij ouders, die we vandaag ook in de kranten lezen, is dat hun kind niet naar het buitengewoon onderwijs kan en geen verslag krijgt. Maar het heeft dat wel nodig. Ook GOn-begeleiders (geïntegreerd onderwijs) zijn bang dat hun kinderen te laat naar het buitengewoon onderwijs gaan en dat er eerst een heleboel frustratie zal zijn bij die kinderen, voordat ze effectief die overstap kunnen maken. Dat is ook iets waar we heel alert voor moeten zijn.

De GOn-regelgeving is niet gewijzigd, en toch merken we op het terrein dat ook daar twijfel bestaat en dat men aanvragen die er nu zijn voor GOn, niet direct invult. Ook daar moeten we heel alert voor zijn.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, de cijfers die u nu officieel kunt bevestigen, hadden we eigenlijk al voor een stukje van de koepels en de netten bij het begin van het schooljaar. Daarom heb ik gezegd: waarom zouden we lang wachten met die waarborgregeling uit te schrijven, om gewone scholen de zekerheid te geven dat ze middelen gaan krijgen om die kinderen op te vangen, en het buitengewoon onderwijs de zekerheid te bieden dat ze niet afgebouwd worden? Aan de criticasters in het algemeen kun je de waarborg geven dat er geen geld zou wegstromen dat in het verleden gebruikt was voor de kinderen met de grootste noden.

U gaat daarop in, u wilt stappen zetten. Dat is goed voor Max en Jolien, maar voor Flo is dat geen oplossing. Flo kan niet binnen, en dat is wat haar mama, die een mondige mama is, letterlijk geschreven heeft op haar blog. Maar er zijn nog vele mama's van Flo's en andere kinderen die dat niet schrijven. Zij geloven als mama en papa, en de kleuterjuf en de school met hen, dat hun kind onmiddellijk naar het buitengewoon onderwijs moet kunnen. Dat hebben we hier ook beoogd.

Als we dan toch een aantal aanpassingen aanbrengen, zonder de poort open te zetten voor de foutieve doorverwijzingen, moeten we die kinderen die het echt nodig hebben, op 1 september 2015 daar krijgen waar ze moeten zitten, namelijk in het buitengewoon onderwijs. We hebben dat buitengewoon onderwijs, en we moeten die kinderen daar direct, vanaf dag één, een plaats kunnen geven, als ze dat nodig hebben. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen (CD&V): Minister, ik kan enkel tevreden zijn met de keuze die u maakt, omdat ze volledig beantwoordt aan wat we vorig jaar in de plenaire vergadering bedoelden dat zou moeten gebeuren. We hebben aan het onderwijsveld heel uitdrukkelijk beloofd dat dit geen besparingsoperatie zou zijn, dat de middelen die vorig jaar werden ingezet in het onderwijs, ingezet zouden blijven worden binnen onderwijs, en dat die middelen die zouden vrijkomen, vanwege het feit dat leerlingen niet in het buitengewoon onderwijs zitten, maar ervoor kiezen om school te lopen in het gewone onderwijs, ter beschikking blijven en ingezet worden in het gewone onderwijs. Het is cruciaal dat we dat ook doen.

Wij dachten dat we het decreet een jaar later ingang moesten doen vinden, omdat mensen meer tijd nodig zouden hebben om de beweging te maken. Maar wat blijkt nu? Ze maken onmiddellijk de beweging, reagerende op het decreet. Wij moeten nu dus ook onmiddellijk reageren en inspelen op wat zich voordoet, om daaraan tegemoet te komen.

Uit het GOn-onderzoek is gebleken dat het van belang is om die middelen in te zetten om leerkrachten en leerkrachtenteams in het gewone onderwijs te ondersteunen. Ik stel voor dat we die middelen daar dan ook voor inzetten.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez (sp.a): Minister, u zegt dat het M-decreet de doelstelling heeft om maatwerk te leveren. Dat is essentieel in de discussie. Dat u de waarborgregeling onmiddellijk laat ingaan, is daar een positief gevolg van. Als de leerlingen in de andere richting stromen, dus terug richting gewoon onderwijs, is het evident dat we dan ook in de extra omkadering daar voorzien, maar ook het buitengewoon onderwijs mag niet in de kou blijven.

Ik hoor mevrouw Helsen graag zeggen dat het nooit de bedoeling was dat het M-decreet een besparingsmaatregel zou zijn. Dat klopt ook. Je kunt dit inclusieve soort onderwijs niet uitvoeren als je drastisch bespaart. Maar we zien dat er bij de CLB's, die verantwoordelijk zijn voor de juiste doorverwijzing en om dat attest en dat maatwerk af te leveren, wel drastisch bespaard wordt.

Dan zien we inderdaad tragische en schrijnende gevallen als Flo, waarbij én de school én de ouders – wat het CLB zegt, weet ik niet – zeggen dat dit meisje een plekje verdient in het buitengewoon onderwijs. Dat wordt niet gegarandeerd. Hoe zult u dat wel garanderen?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, het meest schrijnende vind ik dat de mama van Flo moet vrezen dat haar kind zal crashen in het gewoon onderwijs als ze daarin terechtkomt. Dat is nooit de bedoeling geweest van inclusief onderwijs. De bedoeling is dat kinderen er terechtkunnen en op de juiste manier de begeleiding en ondersteuning krijgen die ze nodig hebben.

De verschuiving van kinderen is al een tijdje aan de gang. We zien al twee jaar dat kinderen van het buitengewoon naar het gewoon onderwijs verschuiven. Als u en het hele parlement het meent met de waarborgregeling, als er geen middelen en knowhow mogen verloren gaan, dan moet er een aanpassing van het decreet komen. De mensen die er tewerkgesteld zijn, kinderen begeleiden en expertise hebben, moeten we een plek kunnen geven. De kinderen die in het gewoon onderwijs terechtkomen, moeten genoeg worden begeleid. Er moet een aanpassing van het decreet komen, en u zult dan bij de begrotingscontrole middelen moeten verschuiven. We zullen daar zeer nauwlettend op toezien. Zo niet, dan is dit een besparingsoefening, en dat mag het nooit zijn. Dat zou een absolute schande zijn.

Minister Hilde Crevits: Ik dacht dat ik daarnet duidelijk ben geweest. Ik heb een dossier voorbereid voor de begrotingscontrole. Ik had me ook kunnen verstoppen door te zeggen dat we niet zeker weten dat het daaraan te wijten is. Voor mij is er geen twijfel mogelijk. Het zijn vooral type 1-leerlingen die nu al de stap zetten naar het gewoon onderwijs. We kunnen dus niet twijfelen, we weten dat er een verschuiving is. Dit moet uiteraard nog worden goedgekeurd. Het parlement heeft een decreet goedgekeurd waarin staat dat de waarborgregeling pas volgend jaar ingaat. Het zal nodig zijn dat u daar allen achter staat, maar ik heb geen andere boodschap gehoord. Het is niet zomaar een dossiertje indienen bij de budgetcontrole, maar de totale basis wordt een jaar vervroegd.

Er zijn twee verschillende opties. Ofwel vervroegen we de basis, ofwel zoeken we een tijdelijke oplossing voor één jaar. We hebben een perfect zicht op de verschuivingen die zijn gebeurd en we weten perfect wat we moeten doen. Het is ook geen nettoverschuiving, want in het gewoon onderwijs wordt ook geïnvesteerd. Het verschil moet worden gemaakt tussen de meeruitgaven die gebeuren in het buitengewoon onderwijs.

Mijnheer De Ro, u mag niet de indruk wekken dat elk kind met een bijzondere zorgnood sowieso eerst terechtkomt in het gewoon onderwijs en daarna pas in het buitengewoon onderwijs. Dat is volledig verkeerd. Als dat de richtlijn zou zijn, dan zal het zonder mij zijn. We moeten samen met de ouders en het kind kiezen voor de beste optie. Dit moet in samenspraak met het CLB gebeuren. Het CLB heeft daar een erg verantwoordelijke taak gekregen. Ik ga geen uitspraken doen over individuele gevallen, maar zeggen dat het CLB in deze situatie zijn werk niet kon doen omdat er bespaard is op CLB's, is totaal onjuist. Ik weet toevallig in dit dossier over welk CLB het gaat en met hoeveel engagement er wordt gewerkt. Het is perfect mogelijk.

Er waren ook in het verleden discussies over ouders die vonden dat hun kind naar het buitengewoon onderwijs moest. Ik denk dat dit altijd zo zal blijven. Het CLB moet dan met de ouders, met het kind, met de school proberen tot een oplossing te komen. Als er geen oplossing komt, staat in het M-decreet dat een commissie kan oordelen. Die wordt geïnstalleerd als extra waarborg om zo veel mogelijk tegemoet te komen aan wensen van ouders.

Maar, collega's, laat me zeer duidelijk zijn, ik sta achter de doelstellingen van het M-decreet, 100 procent, maar dit impliceert, net zoals de rechten van ouders om een kind in het gewoon onderwijs te laten schoollopen, blijven bestaan, evenzeer dat het buitengewoon onderwijs, dat top is in Vlaanderen, op een zeer sterke manier ook in de toekomst zal blijven bestaan.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik wil uw laatste opmerking onderstrepen. Ik ga daar zeker mee akkoord.

Waar we zeker alert voor moeten zijn, is dat het M-decreet in de toekomst zeker nog veel dingen teweeg zal brengen. Veel onzekerheden blijven bestaan. We hebben een heel belangrijke taak in een duidelijke communicatie daarin. Een omzendbrief is daar niet altijd een antwoord voor. Soms is die zo administratief opgesteld dat leerkrachten zich daar een beetje in verliezen. We moeten nadenken over hoe we een juiste communicatie kunnen brengen bij de mensen die ermee moeten omgaan en hoe we stap na stap zo duidelijk mogelijk meegaan op de weg van voorbereiding van het gewoon onderwijs, van ouders en van CLB's om dat M-decreet tot een volwaardig decreet te maken. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, dank u voor uw openheid. U hebt gezegd dat u niet alleen wilt kijken naar de waarborgregeling ,maar ook waar er nog angels zitten in het M-decreet. U vindt in onze partij een bondgenoot. Onze oren en ogen op het terrein stellen wij ter beschikking. Wij willen er echt aan werken, want een groep die ik heel graag hoor, Coldplay, zingt: "(...) When you get what you want but not what you need (...)". Ik denk dat het M-decreet en ons onderwijs er altijd voor moeten zorgen dat kinderen krijgen "what they need".

In het basisaanbod is het verhaal dat we deze week gelezen hebben, echt te schrijnend voor woorden. We moeten onze verantwoordelijkheid in de commissie nemen, en ook u als minister, om op snelle basis ervoor te zorgen dat als ouders en school zeggen dat het voor dat kind het beste is om op 1 september te starten in het buitengewoon onderwijs, er geen barrières zijn en ze ook kunnen starten. Als we dat niet doen, hebben we allemaal gefaald. *(Applaus bij de N-VA en Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de organisatorische uitdagingen in het kleuteronderwijs

ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over een betere ondersteuning en gelijke financiering van het kleuteronderwijs

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

De heer Koen Daniëls (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, het is vandaag de dag van het kleuteronderwijs. Ik weet niet of onze kleuters daarvan wakker liggen, na het nieuws dat K3 ermee ophoudt. Maar we hebben geluk in Vlaanderen, we hebben zeer creatieve kleuterleiders en -leidsters die dat zeker zullen compenseren.

Minister, de vraag aan u is niet om rond K3 iets te doen. Ik ben wel blij dat u hier vandaag staat. We spreken hier heel dikwijls over secundair onderwijs en over hoger onderwijs, maar kleuteronderwijs is minstens een even belangrijke onderwijsvorm, vooral in het kader van het aanleren van de Nederlandse taal en voor de schoolse vaardigheden en competenties. Ik vind het jammer dat de mensen op de publiekstribune, wel een beetje door hun eigen gedrag, dit niet meer kunnen horen: op dat vlak zet deze regering in op een maximale participatie.

Er zijn uitdagingen in het kleuteronderwijs, daar mogen we niet blind voor zijn. Er zijn vragen rond extra kinderverzorgsters. Er zijn vragen rond extra administratieve ondersteuning. Er zijn vragen rond een gelijktrekking van de werkingsmiddelen. Zijn die vragen terecht? Ik denk dat die vragen terecht zijn. Maar zijn de middelen om te geven onuitputtelijk? Ik denk het niet.

Ik wil toch in herinnering brengen dat in het verleden in het kleuteronderwijs al serieuze en noodzakelijke stappen zijn gezet, die wij ook ondersteunen, niet het minst in de vorige regeerperiode waar 54 miljoen euro extra voor omkadering en leraars in het kleuteronderwijs is geïnvesteerd. Er is ook een gelijkschakeling gekomen van de lonen van kleuteronderwijzers en leerkrachten lager onderwijs en we hebben kinderverzorgsters toegevoegd aan het lager onderwijs.

Minister, in deze context en met het doel dat deze Vlaamse Regering zich stelt in het regeerakkoord, vraag ik u welke maatregelen u in het vooruitzicht stelt om het kleuteronderwijs op termijn nog meer slagkracht te geven en extra te ondersteunen in zijn taak.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Voorzitter, wat de heer Daniëls vergeten is erbij te vertellen, is dat het vandaag de Dag van de kleuter is omdat vandaag de dag is waarop de subsidies voor de kleuters op zijn. De financiering van een kind in het lager onderwijs en die van een kind in het kleuteronderwijs zijn nog steeds niet gelijk. Als je het over een schooljaar bekijkt, dan is een kleuter eigenlijk maar twee derde van een lagereschoolkind waard. Als je het zo bekijkt, dan zijn vandaag eigenlijk de subsidies voor de kleuters op, en moet men het in theorie zonder middelen voor die kleuters stellen.

Minister, in het Vlaamse regeerakkoord en in uw beleidsnota staat nochtans zeer duidelijk dat, als men ergens aan gelijke onderwijskansen wil werken, als men ergens het succes van de verdere schoolcarrière van een kind bepaalt, als men ergens wil inzetten op taal, dat allemaal in het kleuteronderwijs begint. Mevrouw Brussee heeft daar ook al een lans voor gebroken.

We vinden dat kleuteronderwijs allemaal zo belangrijk. We zeggen dat hier geregeld. Als je dan echter kijkt naar dat regeerakkoord en naar wat er gepland staat, dan zie je dat er eigenlijk geen inspanningen zijn voor het kleuteronderwijs, dat er niet extra wordt geïnvesteerd in het kleuteronderwijs. Meer nog, ook het kleuteronderwijs heeft moeten besparen, en heeft 2,3 procent van de middelen moeten inleveren in de vorige besparingsronde.

Minister, wat gaat u doen om het kleuteronderwijs te ondersteunen, als we de participatiegraad willen verhogen en nog meer kleutertjes in het kleuteronderwijs willen krijgen, zoals u schrijft in uw beleidsnota?

Als we dat kleuteronderwijs zo belangrijk vinden, dan kan het toch niet zijn dat er vandaag nog altijd sprake is van klasjes van 24 of 26 kleutertjes van 2,5 jaar. Die leerkrachten vertellen het volgende. Als er dan een kleuter op het potje moet of in zijn broek heeft gedaan, en men is aan het knippen, dan moeten ze aan alle kindjes vragen hun schaartjes op te bergen. Dan moet dat kleutertje naar de toiletjes, moet er worden ververst, en als ze terugkomen, dan hebben de kindjes geen zin meer om te knippen. Er is geen ruimte voor pedagogie in het kleuteronderwijs omdat men te veel bezig is met de verzorgende taken.

Minister, wat gaat u doen om het kleuteronderwijs te versterken?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, geachte leden, vandaag is inderdaad de Dag van de kleuter. Laat me dus voor alle kijkers op de tribune en iedereen die dit parlement volgt, misschien eerst starten met iets te zeggen dat iedereen wel onderschrijft: de kleuterparticipatie in Vlaanderen en de manier waarop onze kleuterleiders en ons kleuteronderwijs functioneren, zijn schitterend.

Ik was, zoals u weet, vorige week twee dagen in Duitsland, om er te kijken naar leren en werken. Ik werd daar ondervraagd door collega's over de manier waarop niet alleen onze kinderopvang, maar ook ons kleuteronderwijs functioneert. Men vond het spectaculair dat bij ons 98,5 tot 99 procent van de kleuters naar school gaan. Het is in veel andere regio's anders, en dat is natuurlijk de verdienste van zij die dag na dag op de werkvloer staan.

Er werd me hier gevraagd hoe er meer kan, en hoe het beter kan. Ik zou twee financiële opmerkingen willen maken. Ondanks de moeilijke budgettaire toestand investeren we in 2015 45 miljoen euro extra in ons basisonderwijs. Dat komt natuurlijk door de openendregeling, door het feit dat er kindjes bijkomen. Dat levert negenhonderd extra ambten op.

Mevrouw Meuleman, u zegt dat de middelen vandaag op zijn, dat een kindje in het kleuteronderwijs minder waard is dan een kindje in het lager onderwijs. U vergeet echter dat u hier spreekt over werkingsmiddelen en dat u het niet hebt over de omkadering. De omkadering is immers, zoals de heer Daniëls trouwens zeer terecht heeft gesteld, in de vorige legislatuur gelijkgeschakeld tussen het kleuteronderwijs en het lager onderwijs. Dat betekende een investering van meer dan 50 miljoen euro. Dat betekent dat de omkadering in het kleuteronderwijs is gestegen met 8,8 of bijna 9 procent. In het lager onderwijs is dat een stijging met ongeveer 2 procent. Dat bestaat nog maar een paar jaar, maar dat is een zeer belangrijke ingreep die in de vorige legislatuur is gebeurd.

Er is nog iets bijzonders aan uw opmerking. U zegt dat een kleutertje twee derde is van een lagereschoolkindje, maar u vergeet daarbij dat niet alle kleutertjes vandaag in Vlaanderen gelijk zijn, en dat niet alle lagereschoolkindjes gelijk zijn. In kindjes die voldoen aan bepaalde SES-criteria (socio-economische status), wordt er aanzienlijk meer geïnvesteerd dan in de andere. U bent daar een groot pleitbezorger van.

Vandaag zie ik de voorstellen die hier op tafel worden gelegd, onder andere die van de werkgroep die hier ook op bezoek is gekomen. Die wil dat elk kindje gelijk is en vraagt om de SES-middelen af te bouwen om ervoor te zorgen dat de lat gelijk komt te liggen. Ik doe zulke uitspraken niet, mevrouw Meuleman. Ik weet niet wat uw mening daarover is, maar u gaf de indruk dat de lagereschoolkindjes en de kleutertjes allemaal gelijk zijn. Dat is vandaag niet zo, wij proberen te differentiëren.

Ik kan vandaag geen extra middelen of extra omkadering beloven. Wat de werkingsmiddelen betreft, is er een evaluatie, dat weet u. Wat de omkadering betreft, is er gelijkgeschakeld. We hebben daar goed werk geleverd.

Wat de zindelijkheid betreft, moet me iets van het hart. Ik vind het bijzonder pijnlijk om te moeten lezen dat veel ouders het blijkbaar niet meer hun taak vinden om ervoor te zorgen dat hun kinderen zindelijk zijn. Ik vind dit echt een ouderlijke taak. (*Applaus bij de meerderheid*)

We mogen niet het standpunt innemen dat het de kerntaak is van ons kleuteronderwijs om voor de zindelijkheid te zorgen. We moeten die boodschap dan ook echt durven mee te geven, mevrouw Meuleman. Kleuterscholen kunnen kindjes niet weigeren. Ik vind dat goed, want het is van belang dat ze naar school gaan. Maar we mogen echt niet nalaten om ouders op die verantwoordelijkheid te wijzen. Kind en Gezin doet dat, ook wij moeten dat signaal echt wel durven te geven. En aan het applaus te horen, heb ik de indruk dat mijn mening gedeeld wordt door deze vergadering.

De heer Koen Daniëls (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. U haalt een aantal heel terechte zaken aan. Ik denk wel dat we eens moeten kijken naar

de omkaderingsmiddelen die recurrent extra werden geïnvesteerd en naar de werkingsmiddelen, maar dat onderzoek komt eraan. We moeten eens bekijken waar en hoe ze worden ingezet.

Deze morgen was het thema ook al aan de orde. Als mensen zeggen dat ze een kleuterklas hebben van 28 kindjes, dan vraag ik me spontaan af hoe dat kan. Dat valt onder de autonomie van de school, maar ik ben dan wel geïnteresseerd in hoe de middelen worden ingezet.

Ik heb nog een randopmerking over de zindelijkheid, ik volg u daarin trouwens volledig. Jammer genoeg voor de heren hier aanwezig, blijkt uit de resultaten van Equal Pay Day dat jongens iets minder snel zindelijk zijn dan meisjes. (*Rumoer. Gelach*)

Samen met Kind en Gezin moeten we de ouders inderdaad op hun verantwoordelijkheid wijzen. We mogen echter ook niet te kort door de bocht gaan.

Denkt u in verband met de administratieve omkadering dat er met de schaalgrootte – en ik spreek me niet uit over duizenden en dergelijke – mogelijke oplossingen kunnen zijn?

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, we kunnen natuurlijk naar de ouders kijken en zeggen dat het hun verantwoordelijkheid is om hun kindjes zindelijk te maken. Een feit is echter dat er op zes jaar tijd dubbel zoveel kleutertjes naar school komen die niet zindelijk zijn. De kleuterleerkrachten worden daar wel mee geconfronteerd. We kunnen daar een beetje lacherig over doen. Of we kunnen zeggen dat ze niet naar school mogen komen, maar er is geen plaats in de crèche. Als een kindje 2,5 jaar is, staat er al een ander te wachten om zijn plek in te nemen. Waar moeten zij dan naartoe? Ouders werken met twee, de kinderen moeten wel naar school.

De kleuterjuffen zijn opgeleid om pedagogisch met de kinderen bezig te zijn, maar daar hebben ze op dit moment in Vlaanderen geen tijd meer voor, dat klaag ik aan. Ze vragen extra ondersteuning en meer kinderverzorgsters in de klas. In de crèche zijn er gemiddeld zeven kindjes per begeleider. Als een kindje 2,5 jaar oud wordt, komt het in een klasje terecht van – in het beste geval – twintig. Met de instappertjes op het einde van het jaar gaat het vaak om klasjes met nog meer kindjes. Als die kleutertjes nog niet zindelijk zijn, dan sta je daar als kleuterjuf die pedagogisch bezig wil zijn.

Minister, kunt u in meer uren kinderverzorging voorzien? Dit lijkt me een terechte vraag.

De kindjes die nu instappen na de krokusvakantie en na de paasvakantie, worden niet gefinancierd. Het zijn instappertjes en die genereren geen middelen meer. Het zou al een beetje helpen indien ze ook gefinancierd zouden zijn. Dat zou rechtvaardig zijn. Kunt u daar niet voor zorgen, minister?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Als opa van drie kleinkinderen en binnen drie weken nog drie erbij, heb ik alle waardering voor de mensen die dagelijks in het kleuteronderwijs werken, zeker op de Dag van de Kleuter. Het belangrijkste Onderwijsdecreet dat in de vorige legislatuur is goedgekeurd, is het decreet over de omkadering van het basisonderwijs. Er werd 53 miljoen euro recurrent vrijgemaakt. Dat is een tewerkstelling van ongeveer 1330 vte's. Minister, hoeveel van deze voltijdse betrekkingen worden er, na gegenereerd te zijn in het kleuteronderwijs, overgeheveld naar het lager onderwijs? De overheid heeft uiteraard haar opdracht, maar schoolbesturen en directies hebben hun verantwoordelijkheid.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Ik zal het applaus even moeten tegenspreken. Ik dank mijn collega aan mijn linkerzijde die zelf arts is en die beweert dat de hoofdarts van Kind en Gezin zegt dat de definitie van zindelijkheid duidelijk tijd- en cultuurgebonden is en dat het overdag continent zijn op een leeftijd van drie tot vier jaar wordt bereikt. Ook in het parlement moeten we spreken op basis van feiten.

Gisteren waren de inschrijvingen in onze stad geopend. Twaalf jaar geleden heb ik mijn laatste kleuter ingeschreven en toen had ik nog de tijd en de capaciteit om te wachten tot hij drie jaar was. Nu moeten we onze kinderen in de Vlaamse Rand, Antwerpen, Brussel en al die andere capaciteitssteden inschrijven op tweeëneenhalf jaar, of ze zindelijk zijn of niet.

Ik hoop dat het applaus was voor ouders die hun verantwoordelijkheid nemen, en niet omdat we dit niet willen zien. Er zijn dus nog andere aspecten. Dit moest me van het hart, minister, want het klopt niet. (*Applaus bij Open Vld en sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez (sp.a): Minister, het is juist dat we extra omkadering hebben gepland in het kleuteronderwijs in de voorbije legislatuur, en dat is positief. Het is hoog tijd om ook op het niveau van de werkmiddelen een inhaalbeweging te maken. Wat doen we? We besparen 2,3 procent extra. Het is een beetje vreemd dat u nog durft komen vertellen dat er extra middelen naar het kleuteronderwijs gaan. Het zou er nog maar aan mankeren dat u de openendfinanciering op maat van elk kind ook zou afschaffen. Ik neem aan dat u geen plannen in die richting hebt.

De juffen die hier deze ochtend zijn geweest en die wel hebben gesproken, in tegenstelling tot de meester die hier het fluitje hanteerde, waren zeer duidelijk: we moeten meer kinderverzorgsters in de klas hebben, dit kunnen we niet aan. Kunt u die extra kinderverzorgsters plannen in de begrotingscontrole? Wij zullen u steunen.

Als u bijkomende middelen plant voor schoolinfrastructuur, richt die dan in de eerste plaats op de kleuterklassen, die echt verouderd zijn en waar de noden zo mogelijk nog groter zijn dan in het basis- en secundair onderwijs omdat het ook speel- en niet alleen leerklassen zijn.

Last but not least, we zien op verschillende plaatsen, door het optrekken van de maximumfactuur, dat het schooltoezicht over de middag, voorschools en naschools, nog duurder wordt. Dat hoort integraal bij de schooldag en het zou zinvol zijn om voor die middagopvang bijkomende middelen uit te trekken. De kleuterjuffen en ouders zullen u dankbaar zijn.

Minister Hilde Crevits: Eerst iets over de zindelijkheid. Ik bespeurde dat de heer De Ro het tegenovergestelde leek te zeggen dan zijn partijvoorzitster. We hebben ons de voorbije dagen op het kabinet bekwaamd in deze zaak. Hoe komt dat nu? Ik blijf bij mijn basisstelling. Zelf heb ik ook ooit twee kleuters gehad en ik vond het een erezaak om ze niet naar school te laten gaan voor ze zindelijk waren. Ik vind dat een teken van respect voor de kleuterleider en -leidster.

Maar er zijn inderdaad een aantal factoren die ervoor zorgen dat het wat moeilijker is dan vroeger. We hebben discussies gehad die gaan van de kwaliteit van de pamber die zoveel is verbeterd – raar maar waar – tot het geslachtelijk verschil tussen jongens en meisjes. Ik heb van mijn kabinet de opdracht gekregen om niet op deze banken te zeggen dat jongens later zindelijk zijn dan meisjes. De heer Daniëls heeft zich echter niet kunnen houden. Bij deze is dat dus bevestigd.

Kind en Gezin is in dezen wel van belang. Ik vind de opmerking die u maakt relevant. Het is inderdaad tijds- en cultuurgebonden. We moeten daarmee rekening houden.

De kleuterschool en het systeem van onze kleuterschool zijn er niet op gemaakt en het is ook geen kernopdracht van onze kleuterleidsters om die zindelijkheid aan te leren. Dat is de lijn. Ik denk niet dat we die drastisch zullen wijzigen.

Collega's, twee van jullie hebben hier gevraagd hoe het zit. Niemand betwist dat de beslissing die in 2012 genomen is om de omkadering tussen het kleuteronderwijs en het basisonderwijs gelijk te zetten een goede beslissing is.

Mevrouw Meuleman en mevrouw Gennez, gelieve goed te luisteren: de omkadering in het kleuteronderwijs is bijna 9 procent gestegen, dankzij die goede beslissing. De omkadering in het lager onderwijs is bijna 1,9 procent gestegen, dankzij die goede beslissing. Maar wat hebben we gezien? Sinds die beslissing vorig jaar en twee jaar geleden vloeien er bijna 7500 uren terug van het kleuteronderwijs naar het lager onderwijs. Dan komt u mij vandaag vragen om extra uren voor kinderverzorging. Van de bijna 10 procent extra omkadering waarin het decreet voorzag, zien we dat er de facto heel veel meer uren verschuiven van het kleuteronderwijs naar het lager onderwijs. Ik zoek ook wel een verklaring hiervoor. En het gaat niet op om dan zomaar te zeggen dat ik opnieuw meer uren moet geven voor kinderverzorgsters of extra omkadering. We hebben het gelijkgesteld om de omkadering gelijk te maken. We zien dat scholen hierin autonoom – en ik sta daarachter – andere keuzes blijken te maken dan deze die aan de basis gepland waren.

Collega's, ik heb de mensen van de werkgroep kleuteronderwijs bij mij op het kabinet ontvangen. Dat is evident. Ik erken zeker dat er grote zorgen en noden zijn. Tegelijk zien we ook dat er op het terrein bijzonder veel goed en sterk werk wordt verricht. Ik denk dat we ons kleuteronderwijs ook in de toekomst zeer sterk zullen blijven ondersteunen.

Mevrouw Gennez, ik vind het belangrijk om altijd opnieuw te onderstrepen dat er extra middelen worden uitgetrokken voor het lager en kleuteronderwijs. In 2014-2015 gaat het om 45 miljoen euro. U mag altijd wijzen op de besparingen, maar het is mijn volste recht om te wijzen op de extra miljoenen die worden geïnvesteerd. Dat was de enige relevantie van mijn opmerking. Ik dank u. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Koen Daniëls (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt niet echt geantwoord op mijn vraag over de schaalgrootte. Denkt u dat die schaalgrootte een mogelijke oplossing is?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het is evident dat die schaalgrootte kan worden meegenomen op termijn. U weet dat ik tegen volgend jaar het schoolbestuur met bijzondere kenmerken moet definiëren. Dat is een argument om te bekijken hoe de scholen zich in de toekomst zullen organiseren. De schaalgrootte kan daarin zeker een rol spelen. Er zijn echter nog geen beslissingen over genomen. Het kan alleszins deel uitmaken van het debat.

De heer Koen Daniëls (N-VA): Minister, ik dank u om ook dat nog mee te nemen.

Ik neem in elk geval mee dat u zegt te zullen bekijken hoe die extra omkadering en werkingsmiddelen worden gebruikt. De cijfers die u aanhaalt over het verschuiven tussen de niveaus vind ik niet onbelangrijk, ook voor de mensen op de werkvloer.

Ik denk verder dat we moeten bekijken welke uren en middelen er naar elders verdwijnen. Ik weet dat er vaak facturen worden gestuurd van bepaalde niveaus naar scholen. Als we met dit parlement ergens middelen samenscharrelen om toch nog te kunnen geven, moeten we toch ten minste weten dat die middelen in de scholen blijven.

Afsluitend: als u met de schaalgrootte aan het werk gaat, moet u daar volgens mij ook rekening houden met de lokale autonomie. De middelen die worden gegenereerd en op die manier vrijkomen, moeten uiteraard opnieuw in die klas worden ingezet. We kunnen hier veel discussies voeren, maar als de vloer uiteindelijk net hetzelfde blijft en de middelen naar elders vertrekken, dan hebben we jaar naar jaar op de Dag van de Kleuter dezelfde discussie. Ik dank u.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, in de vorige legislatuur is er echt geïnvesteerd in omkadering. Van bij mijn aantreden als parlements lid was dit een van mijn speerpunten: we moeten kleinere klassen maken. Het kan niet dat de kleinste kleutertjes in zulke grote klassen terechtkomen. Er zijn middelen bij gekomen, maar voor de nieuwe instappertjes wordt er geen extra geld vrijgemaakt – noch voor omkadering, noch voor werkingsmiddelen. De werkingsmiddelen zijn nog niet gelijkgeschakeld. Als we het echt menen dat we op pedagogisch verantwoorde wijze met de kindjes bezig willen zijn, dan moet de financiering worden gelijkgeschakeld. De vraag over het aantal uren kinderverzorging blijft essentieel. Leerkrachten moeten de tijd krijgen om te werken aan de taalverwerving van kleuters. Het staat in elke nota van het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering: we vinden het allemaal erg belangrijk. We moeten dus doen wat we zeggen en investeren in het kleuteronderwijs. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

MOTIE van Bart Van Malderen, Elke Van den Brandt, Freya Van den Bossche en Elisabeth Meuleman tot besluit van de op 3 maart 2015 door Bart Van Malderen in commissie gehouden interpellatie tot minister Jo Vandeuren over besparingen in de gehandicaptenzorg – 277 (2014-2015) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, collega's, dit is een unieke gelegenheid om heel kort op de bal te spelen en te bewijzen dat we wat we zeggen, ook willen omzetten in daden. Enkele uren geleden hebben we in deze vergadering iedereen horen verklaren dat er dringend meer middelen moeten gaan naar de welzijnssector. Er zijn noden die al jaren niet worden afgedekt. Er zijn kinderen, jongeren en mensen met een handicap die verstoken blijven van broodnodige hulp. We vinden dat met zijn allen een schande. Mevrouw Jans heeft opgeroepen om bij de begrotingscontrole deze sector met extra middelen te ondersteunen. We hebben in de commissie een gelijkaardig debat gevoerd, naar aanleiding van de interpellatie over de subsector voor mensen met een handicap. Over alle fracties heen uitten mensen hun bezorgdheid. Vervolgens hebben wij deze motie ingediend. Die steunt op enkele simpele principes: ontzie deze sector in de begrotingscontrole en bij alle andere besparingsoperaties, en zorg ervoor dat die sector over voldoende mensen en middelen beschikt om de maatschappelijke doelen te kunnen realiseren. In die motie staat niet meer, maar ook niet minder. Ik denk dat de goedkeuring van deze motie een belangrijk

signaal van dit parlement naar de sector en de hele samenleving zou zijn.
(*Applaus bij sp.a en Groen*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Redenen voor onthouding?

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, ik wil mijn verbazing uitdrukken over het stemgedrag van de meerderheid. Ik stel vast dat de meerderheid het geloof met woorden, maar niet met daden belijdt. Dat is not done. (*Applaus bij sp.a en Groen*)

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Collega's, u weet dat in dit parlement op dit ogenblik zeven leden ouder dan 60 jaar zijn. Vandaag is er een achtste bij gekomen, want vandaag werd mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck 60 jaar. Wij feliciteren haar. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 25 maart 2015 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.34 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Robrecht Bothuyne, Marnic De Meulemeester, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Marc Hendrickx, Renaat Landuyt, Bert Maertens, Els Robeyns, Bart Somers: ambtsverplichtingen;

Barbara Bonte, Cathy Coudyser, Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz, Sabine Vermeulen: gezondheidsredenen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, John Crombez, Johan Danen, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, Ingrid Lieten, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Wouter Vanbesien, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel

Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Guy D'haeseleer, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen